

DAŇOVÉ PRIZNANIA

ROČNÉ ZÚČTOVANIE

PREDDAVKOV NA DAŇ

bez chýb, pŕškút a penále®

podanie daňového priznania

právnické a fyzické osoby

tlačivá DP • vzory podaní

prípady z praxe

zúčtovanie preddavkov na daň

nepodnikajúce organizácie

2020

Priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za rok 2020

Ing. Jana Bielená

PO

Daňovým priznaním daňovník deklaruje výšku svojej daňovej povinnosti za príslušné zdaňovacie obdobie. V daňovom priznaní je daňovník povinný daň si sám vypočítať a uviesť prípadné výnimky, oslobodenia, zvýhodnenia, úľavy, odpočty a vyčísliť ich výšku. Za zdaňovacie obdobie **roka 2020** podávajú daňovníci daňové priznanie **do 31. marca 2021 na novom tlačíve daňového priznania**.

Podávanie daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2020 upravujú:

- zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“), ktorý v § 15 upravuje povinnosť podať daňové priznanie a určuje spôsob a formu jeho podania,
- zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZDP“), ktorý v § 49 upravuje lehoty na podávanie daňového priznania, a ktorého ustanovenia sa použijú pri zistení základu dane a daňovej povinnosti. Pri výpočte daňovej povinnosti za rok 2020 je potrebné zohľadniť novely ZDP, ktoré sa vzťahujú k tomuto zdaňovaciemu obdobiu, a to:
 - zákon č. 301/2019 Z. z. účinný od 1. 1. 2020 (zmeny, ktoré sa uplatňujú od 1. 1. 2020 vrátane zmien, ktoré sa uplatnili už pri podaní daňového priznania po 31. 12. 2019),
 - zákon č. 315/2019 Z. z. účinný od 1. 1. 2020 [zmena sadzby dane pre daňovní-

ka, ktorý dosiahol za zdaňovacie obdobie príjmy (výnosy) neprevyšujúce sumu 100 000 eur],

- zákon č. 319/2019 Z. z. účinný od 1. 1. 2020 (príspevky na športovú činnosť dieťaťa ako daňový výdavok),
- zákon č. 462/2019 Z. z. účinný od 1. 1. 2020 (odpisovanie budov slúžiacich na bývanie zamestnancov),
- zákon č. 198/2020 Z. z. v čl. XII mení a dopĺňa s účinnosťou od 21. 7. 2020 ustanovenie § 19 ods. 2 písm. l) prvý bod ZDP (zvýšenie spotreby PHL o 20 %),
- zákon č. 416/2020 Z. z. účinný od 1. 1. 2021 (rozsah zdaniteľných príjmov pre použitie 15 % sadzby dane, oslobodené príjmy z plnení poskytovaných v rámci aktívnej politiky trhu práce).

1. Zmeny v ZDP v roku 2020

Zákonom č. 301/2019 Z. z. sa zmenil a doplnil ZDP s účinnosťou od 1. 1. 2020, pričom časť týchto zmien a doplnení sa podľa prechodného ustanovenia § 52zn ZDP uplatnila už pri podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie roka 2019. Zmeny, ktoré sa **prvýkrát uplatnia za zdaňovacie obdobie roka 2020** vrátane zmien zákonom č. 315/2019 Z. z., zákonom č. 319/2019 Z. z. a zákonom č. 462/2019 Z. z., sú:

■ Sadzba dane [§ 15 písm. b) bod 1]

S účinnosťou od 1. 1. 2020 sa v § 15 písm. b) bod 1 ZDP pre právnické osoby, ktorých príjmy

(výnosy) za zdaňovacie obdobie roka neprevýšia sumu 100 000 eur, zaviedla znížená sadzba dane vo výške 15 %. Ak príjmy (výnosy) prevýšia sumu 100 000 eur za zdaňovacie obdobie, daň sa naďalej vypočíta sadzbou dane vo výške 21 %. Novou ZDP zákonom č. 416/2020 Z. z. účinným od 1. 1. 2021 sa rozsah príjmov upresnil v tom smere, že ide len o **zdaniteľné príjmy** daňovníka, t. j. rozhodujúcou sumou pre uplatnenie sadzby dane je suma zdaniteľných príjmov (príjmy/výnosy znížené o príjmy, ktoré nie sú predmetom dane a príjmy, ktoré sú oslobodené od dane). Podľa prechodného ustanovenia § 52zzi ods. 1 ZDP sa ustanovenie § 15 písm. b) bod 1 podbod 1a. ZDP v znení účinnom od 1. 1. 2021 v časti, ktorá ustanovuje rozsah zdaniteľných príjmov (výnosov), prvýkrát použije pri podaní daňového priznania po 31. decembri 2020.

■ **Zmarená investícia pri dlhodobom finančnom majetku [§ 17 ods. 3 písm. g)]**

Pravidlá pre postupné zahrňovanie zmarenej investície pri neúspešnom ukončení obstarávania dlhodobého nehmotného majetku alebo dlhodobého hmotného majetku do základu dane, ustanovené v § 17 ods. 3 písm. g) ZDP, sa vzťahujú aj na neúspešné ukončenie obstarávania dlhodobého finančného majetku. To znamená, že náklady vynaložené na obstarávanie dlhodobého finančného majetku ovplyvnia základ dane postupne, v rovnomernej časti počas 36 mesiacov, počnúc mesiacom, v ktorom daňovník o týchto skutočnostiach účtoval.

■ **Položky zahrňované do základu dane po zaplatení (§ 17 ods. 19)**

Podľa nového znenia úvodnej vety § 17 ods. 19 ZDP **podmienka zaplatenia sa nebu-
de vyžadovať** u tých výdavkov (nákladov), ktoré sa **stávajú súčasťou obstarávacej ceny majetku alebo súčasťou vlastných nákladov majetku** (napr. v prípade zásob). Neuhradené výdavky (náklady), ktoré sú súčasťou obstarávacej ceny majetku, alebo súčasťou vlastných nákladov majetku podliehajú ustanoveniu § 17 ods. 27 ZDP, podľa ktorého je povinnosť zvýšiť základ dane o neuhradené záväzky.

Podľa § 17 ods. 19 písm. c) ZDP sa s účinnosťou od 1. 1. 2020 do základu dane po zapla-

tení zahrňujú len **výdavky (náklady) na marketingové štúdie a iné štúdie a na prieskum trhu u dlžníka. Príjmy (výnosy) za takéto služby už nie sú zahrňované do základu dane až po prijatí úhrady.** Podmienka prijatia úhrady sa použije aj po 31. 12. 2019 na príjmy (výnosy), ktoré boli zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré sa končí najneskôr 31. 12. 2019, u daňovníka s hospodárskym rokom zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré začalo v roku 2019 a ktoré sa skončí po 31. 12. 2019.

Podľa § 17 ods. 19 písm. d) ZDP účinného od 1. 1. 2020 sa pri výdavkoch (nákladoch) na **odplaty (provízie) za sprostredkovanie** u prijímateľa služby posudzuje už len **podmienka zaplatenia**, pretože podmienka limitu 20 % z hodnoty sprostredkovaného obchodu bola vypustená. Limitácia provízie hodnotou sprostredkovaného obchodu sa uplatní aj po 31. 12. 2019 na tie odplaty (provízie) za sprostredkovanie, ktoré boli zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré končí najneskôr 31. 12. 2019, u daňovníka s hospodárskym rokom zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré začalo v 2019 a ktoré sa skončí po 31. 12. 2019.

V § 17 ods. 19 písm. f) ZDP došlo k rozšíreniu okruhu **poradenských a právnych služieb**, pri ktorých sa výdavky (náklady) zahrnujú do základu dane až po zaplatení, o služby zatriedené do kódov Klasifikácie produktov **70.1. a 70.22**, napr. služby vedenia firiem, poradenské služby v oblasti podnikania a riadenia. Zmena sa vzťahuje na výdavky (náklady) na tieto služby, ak boli zaúčtované najskôr v zdaňovacom období, ktoré sa začína najskôr 1. 1. 2020.

Podľa § 17 ods. 19 písm. g) ZDP v znení účinnom od 1. 1. 2020 sa počnúc rokom 2020 do základu dane až po zaplatení zahrnujú tiež:

- **paušálna náhrada nákladov** spojených s uplatnením pohľadávky (s odkazom na § 369c Obchodného zákonníka) u dlžníka,
- **zmluvné pokuty** u dlžníka,
- **poplatky z omeškania** u dlžníka,
- **úroky z omeškania** u dlžníka a
- **odstupné u oprávnenej osoby** (s odkazom na § 355 Obchodného zákonníka).

Zároveň sa zo ZDP s účinnosťou od 1. 1. 2020 vypustilo ustanovenie § 21 ods. 2 písm. m), podľa ktorého uvedené výdavky neboli uzna-

nými daňovými výdavkami. Toto ustanovenie v znení účinnom do 31. 12. 2019 sa však naďalej použije na predmetné druhy výdavkov (nákladov) u dlžníka, ak boli zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré sa končí najneskôr 31. 12. 2019, u daňovníka s hospodárskym rokom zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré začalo v roku 2019 a ktoré skončí po 31. 12. 2019.

S účinnosťou od 1. 1. 2020 sa z ustanovenia § 17 ods. 19 písm. g) ZDP **vypustili náklady na získanie noriem a certifikátov**, to znamená, že daňovník už nie je povinný sledovať podmienku zaplatenia a ďalšie podmienky vyplývajúce z tohto ustanovenia, podľa ktorých sa náklady na získanie noriem a certifikátov zahŕňali do základu dane rovnomerne počas doby ich platnosti, najviac počas 36 mesiacov, a to počnúc mesiacom, v ktorom boli tieto výdavky (náklady) zaplatené, pričom výdavky na normy a certifikáty neprevyšujúce 2 400 eur sa zahŕňali do základu dane jednorazovo. Splnenie uvedených podmienok sa však naďalej vyžaduje pri zahrnutí nákladov na získanie noriem a certifikátov do základu dane, ak boli zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré končí najneskôr 31. 12. 2019, u daňovníka s hospodárskym rokom zaúčtované najneskôr v zdaňovacom období, ktoré začalo v kalendárnom roku 2019 a ktoré sa skončí po 31. 12. 2019.

■ Zmluva o výpožičke (§ 17 ods. 20 a 21)

S účinnosťou od 1. 1. 2020 sa do legislatívnej skratky „nájomná zmluva“, ktorá je zavedená na účely ZDP v § 17 ods. 20 ZDP poznámkou pod čiarou k odkazu 80), doplnili aj ustanovenia § 659 až § 662 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú **zmluvu o výpožičke**. V dôsledku tejto zmeny sa ustanovenia ZDP uplatňované v súvislosti s prenájomom majetku uplatnia rovnako aj pri výpožičanom majetku.

Zo ZDP sa s účinnosťou od 1. 1. 2020 zároveň **vypustilo ustanovenie § 21 ods. 1 písm. l)**, ktoré umožňovalo na strane výpožičateľa zahrnúť do daňových výdavkov len výdavky na energie vynaložené užívateľom (výpožičateľom) v súvislosti s užívaním výpožičanej hnutelnej veci alebo nehnuteľnosti, a tak výpožičateľ môže zahrnúť výdavky vynaložené na výpožičaný ma-

jetok v rozsahu uplatňovanom obdobne ako pri prenájme majetku.

Ak výpožičateľ vykoná so súhlasom požičiavateľa na výpožičanom majetku technické zhodnotenie, ktoré aj uhradí, potom podľa § 17 ods. 20 ZDP vznikne požičiavateľovi nepeňažný príjem vo výške výdavkov vynaložených výpožičateľom na technické zhodnotenie tejto veci, a to v zdaňovacom období, v ktorom:

- bolo technické zhodnotenie uvedené do užívania, ak o hodnotu tohto technického zhodnotenia požičiavateľ (vlastník výpožičanej veci) zvýšil vstupnú (zostatkovú) cenu tohto majetku,
- došlo k skončeniu zmluvy o výpožičke, pričom hodnota nepeňažného príjmu požičiavateľa sa určí vo výške zostatkovej ceny, ktorú by malo technické zhodnotenie pri použití rovnomerného odpisovania podľa § 27 ZDP.

V súvislosti so zmluvou o výpožičke je potrebné zdôrazniť, že požičiavateľ môže do daňových výdavkov zahrnúť odpisy predmetného majetku zo vstupnej (zostatkovej) ceny zvýšenej o technické zhodnotenie len v prípade, ak splní podmienku používania tohto majetku na zabezpečenie zdaniteľného príjmu. Ak sa však požičiavateľ písomne dohodne s výpožičateľom, môže toto technické zhodnotenie odpisovať aj výpožičateľ a u požičiavateľa je nepeňažným príjmom technické zhodnotenie až po skočení zmluvy o výpožičke vo výške zostatkovej ceny, ktorú by malo technické zhodnotenie pri použití rovnomerného odpisovania § 27.

Podľa § 17 ods. 21 ZDP sa za nepeňažný príjem požičiavateľa budú považovať aj výdavky vynaložené výpožičateľom na opravy výpožičaného hmotného majetku zahrnuté do daňových výdavkov výpožičateľa nad rámec povinností výpožičateľa dohodnutých v zmluve o výpožičke.

Daňovník, ktorý nevyužíva hmotný majetok na zabezpečenie zdaniteľných príjmov, je povinný podľa § 22 ods. 9 písm. a) ZDP prerušiť uplatňovanie daňových odpisov. Uvedené sa vzťahuje na požičiavateľa, ktorý nepoužíva hmotný majetok výpožičaný na základe zmluvy o výpožičke počas tohto obdobia na zabezpečenie svojho zdaniteľného príjmu (tento majetok používa výpožičateľ). V § 22 ods. 9 písm. a) ZDP v znení

od 1. 1. 2020 sa dopĺňa výnimka z povinnosti prerušiť odpisovanie u požičiavateľa, ktorý na základe zmluvy o výpožičke poskytne výpožičiavateľovi hmotný majetok podľa § 26 ods. 7, ktorým sú formy, modely, šablóny zatriedené do kódov Klasifikácie produktov 25.73.6, 28.92.4, ak ide o stroje na tvarovanie odlievacích foriem z piesku, a kódov 28.96.1 a 25.73.5.

■ **Nepremlčaná pohľadávka (§ 17 ods. 28 a § 20 ods. 3)**

Vzhľadom na praktické problémy s uplatnením daňového výdavku pri tvorbe opravnej položky k pohľadávke, pri odpise alebo postúpení pohľadávky ZDP s účinnosťou od 1. 1. 2020 ustanovuje vlastnú definíciu nepremlčanej pohľadávky. Podľa § 20 ods. 3 ZDP sa pohľadávka na účely tohto zákona považuje **za nepremlčanú k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia, ak v príslušnom zdaňovacom období bola aspoň jeden kalendárny deň nepremlčaná**. Táto definícia bola premietnutá aj do § 17a ods. 7, § 17b ods. 6 písm. a) a b), § 17c ods. 4 písm. a) a b) ZDP, podľa ktorých postupuje daňovník kupujúci podnik alebo prijímateľ nepeňažného vkladu alebo právny nástupca daňovníka zrušeného bez likvidácie pri postúpení alebo odpise pohľadávky nadobudnutej kúpou podniku, nepeňažným vkladom alebo ako právny nástupca pri zrušení, splynutí alebo rozdelení obchodných spoločností alebo družstiev.

Nadväzujúc na novú definíciu nepremlčanej pohľadávky na účely ZDP sa mení aj § 17 ods. 28 písm. a) a b) ZDP, ktorý rieši **úpravu základu dane pri postúpení alebo odpise pohľadávky**, ku ktorej bola tvorená daňovo uznaná opravná položka.

V zdaňovacom období, v ktorom dôjde **k postúpeniu pohľadávky**, daňovník zvýši základ dane o sumu opravnej položky, ktorej tvorba bola uznaná za daňový výdavok, a súčasne zníži o výdavok (náklad) podľa § 19 ods. 3 písm. h), ak bola pohľadávka v zdaňovacom období postúpenia pohľadávky aspoň jeden kalendárny deň nepremlčaná. Zároveň sa upravuje situácia pri postúpení pohľadávky, ktorá v zdaňovacom období jej postúpenia nebola aspoň jeden kalendárny deň nepremlčaná, a to tak, že základ dane

je možné znížiť o výdavok (náklad) podľa § 19 ods. 3 písm. h) ZDP najviac do výšky opravnej položky k pohľadávke, ktorá bola daňovníkom uplatnená ako daňový výdavok v čase, keď ešte nebola pohľadávka premlčaná.

V zdaňovacom období, v ktorom dôjde **k odpisu pohľadávky**, daňovník zvýši základ dane o sumu opravnej položky, ktorej tvorba bola uznaná za daňový výdavok, a súčasne zníži o výdavok (náklad) podľa § 19 ods. 2 písm. h) alebo sa zníži o výdavok (náklad) podľa § 19 ods. 2 písm. r), ak bola pohľadávka v zdaňovacom období odpisu pohľadávky aspoň jeden kalendárny deň nepremlčaná. Ak ide o odpis pohľadávky, ktorá v zdaňovacom období jej odpisu nebola aspoň jeden kalendárny deň nepremlčaná, potom je možné základ dane znížiť o výdavok (náklad) podľa § 19 ods. 2 písm. r) ZDP najviac do výšky opravnej položky, ktorá bola daňovníkom uplatnená ako daňový výdavok v čase, keď ešte nebola pohľadávka premlčaná.

■ **Zníženie základu dane o dodaný záväzok (§ 17 ods. 32)**

Postup vyplývajúci z § 17 ods. 32 ZDP uplatňuje daňovník v prípadoch, ak po období, v ktorom bol základ dane zvýšený podľa § 17 ods. 27 ZDP, dôjde k zániku záväzku alebo jeho časti v závislosti od spôsobu jeho zániku. Ustanovenie § 17 ods. 32 písm. c) ZDP v znení účinnom od 1. 1. 2020 upravuje novú situáciu, a to situáciu nahradenia doterajšieho záväzku novým záväzkom v nadväznosti na § 570 až 574 Občianskeho zákonníka. Podľa § 570 Občianskeho zákonníka, ak sa veriteľ s dlžníkom dohodne, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok. Podľa § 574 Občianskeho zákonníka sa veriteľ môže s dlžníkom dohodnúť, že sa vzdáva svojho práva alebo že dlh odpúšťa. V prípade tzv. **novácie záväzku** podľa § 570 až 574 Občianskeho zákonníka, kedy dochádza aj k zmene výšky záväzku, sa základ dane zníži najviac o sumu, o ktorú menovitá hodnota pôvodného záväzku prevyšuje menovitú hodnotu nového záväzku, pričom na účely § 17 ods. 27 ZDP sa lehotou splatnosti záväzku rozumie splatnosť pôvodného záväzku.

■ **Náklady na vzdelávanie zamestnanca [§ 19 ods. 2 písm. c) bod 3]**

Daňovým výdavkom sú s účinnosťou od 1. 1. 2020 výdavky **na akékoľvek vzdelávanie** zamestnancov, ktoré súvisí s činnosťou alebo s podnikaním zamestnávateľa, pričom na strane zamestnanca ide po splnení určitých podmienok o príjem oslobodený od dane. Ustanovenie sa prvýkrát použije na sumu vynaloženú zamestnávateľom na vzdelanie zamestnanca pri zúčtovaní mzdy za mesiac január. Pri poskytovaní vzdelávania, ktorým dochádza k zvyšovaniu stupňa vzdelania na vysokoškolské vzdelanie prvého alebo druhého stupňa, sa zmeny prvýkrát použijú na akademický rok, ktorý sa začína po 31. 12. 2019.

■ **Príspevok na športovú činnosť dieťaťa [§ 19 ods. 2 písm. c) bod 5]**

Od 1. 1. 2020 možno za daňový výdavok považovať aj **príspevok na športovú činnosť dieťaťa** poskytovaný za podmienok ustanovených v § 152b Zákonníka práce.

■ **Výskum a vývoj (§ 30c)**

V § 30c ods. 1 ZDP sa novelou účinnou od 1. 1. 2020 pri realizácii projektu výskumu a vývoja zvyšuje suma odpočtu výdavkov (nákladov) vynaložených na výskum a vývoj v zdaňovacom období, za ktoré sa podáva daňové priznanie, zo 100 % na výšku 200 %. Výška odpočtu podľa § 30c ods. 2 ZDP z tzv. medziročného prírastku sa nemení. Ustanovenie § 30c ods. 1 v znení účinnom od 1. 1. 2020, t. j. odpočet 200 %, sa prvýkrát použije na zdaňovacie obdobie, ktoré začína najskôr 1. 1. 2020.

Zmeny ZDP účinné v priebehu zdaňovacieho obdobia roka 2020

■ **Spotreba pohonných látok [§ 19 ods. 2 písm. l) bod 1]**

V súlade s § 19 ods. 2 písm. l) bod 1 podbod 1a. ZDP s účinnosťou od 21. júla 2020 sa daňovníkovi umožňuje preukázateľne vynaložené výdavky (náklady) na spotrebované pohonné látky prepočítať podľa spotreby uvedenej v osved-

čení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo v doplňujúcich údajoch od výrobcu alebo predajcu **zvýšenej o 20 %**. Ak sa skutočná spotreba pohonných látok nezhoduje so spotrebou uvádzanou v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo sa v týchto dokladoch spotreba pohonných látok neuvádza, vtedy je v zmysle § 19 ods. 2 písm. l) bod 1 podbod 1a. ZDP aj po 20. júli 2020 možné vychádzať zo spotreby pohonných látok preukázanej dokladom vydaným osobou, ktorej bola udelená autorizácia podľa osobitného predpisu, ktorým je § 31 ods. 1 zákona č. 157/2018 Z. z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Takýmto spôsobom preukazovaná spotreba pohonných látok sa však o 20 % už nezvyšuje.

V prípade nákladných automobilov a pracovných mechanizmov je v súlade s § 19 ods. 2 písm. l) bod 1 podbod 1b. ZDP aj po 20. júli 2020 možné uplatňovať spotrebu pohonných látok podľa spotreby preukázanej vlastným vnútorným aktom riadenia. Uvedené však platí len vtedy, ak sa daňovník pri týchto automobiloch a mechanizmoch nerozhodol uplatniť spotrebu pohonných látok podľa § 19 ods. 2 písm. l) bod 1 podbod 1a. ZDP, t. j. ak sa nerozhodol uplatniť spotrebu zvýšenú o 20 % oproti spotrebe uvedenej v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo v doplňujúcich údajoch od výrobcu alebo predajcu, resp. spotrebu preukázanú dokladom vydaným osobou, ktorej bola udelená autorizácia podľa osobitného predpisu.

Zmeny ZDP účinné od 1. 1. 2021, ktoré sa prvýkrát použijú pri podaní daňového priznania po 31. 12. 2020

■ **Príjmy oslobodené od dane [§ 13 ods. 2 písm. k)]**

Podľa § 13 ods. 2 písm. k) ZDP účinného od 1. 1. 2021 sa oslobodzujú od zdanenia plnenia poskytované v rámci aktívnej politiky práce na projekty na podporu udržania pracovných miest a na podporu udržania zamestnancov v zamestnaní v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej situácie, núdzového stavu alebo výnimčného stavu podľa § 54 ods. 1 písm. e) zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti

sa v nadväznosti na zamedzenie nepriaznivých vplyvov pandémie na podnikateľské prostredie v súvislosti s ochorením COVID-19 spôsobe- ným korona vírusom SARS-CoV-2 oslobodzuje napríklad plnenie vyplácané zamestnávateľo- vi, ktorý je právnickou osobou, ktorý ich príj- me v rámci aktívnej politiky práce na podporu udržania pracovných miest a na podporu udr- žania zamestnancov v zamestnaní. V súvislosti s oslobodením uvedených príjmov je potrebné podľa § 21 ods. 1 písm. j) ZDP z daňových vý- davkov vylúčiť aj výdavky, na ktoré boli vyn- aložené tieto príjmy oslobodené od dane. Podľa prechodného ustanovenia § 52zzi ods. 1 ZDP sa § 13 ods. 2 písm. k) ZDP v znení účinnom od 1. 1. 2021 prvýkrát použije pri podaní daňo- vého priznania po 31. 12. 2020.

Obdobne sa oslobodzuje od dane aj plne- nie poskytnuté podľa § 2 ods. 1 písm. e) zákona č. 299/2020 Z. z. o poskytovaní dotácií v pôsob- nosti Ministerstva kultúry SR.

2. Zmeny v tlačive daňového priznania

Podľa § 15 ods. 4 a 5 daňového poriadku daňové priznanie sa podáva na tlačive, ktorého vzor ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom a uverejní ho na webovom sídle s vyznačením dátumu uve- rejnenia. **Vzor daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby, ktorý sa použije pri podávaní daňových priznaní u daňovní- kov, ktorým posledný deň lehoty na podanie daňového priznania pripadá na obdobie po 31. 12. 2020**, bol vydaný Oznámením Minis- terstva financií SR č. MF/020519/2020-721 a uverejnený na jeho webovom sídle.

Daňové priznanie k dani z príjmov právni- kej osoby **za zdaňovacie obdobie roka 2020** sa podáva na tlačive vydanom Ministerstvom financií SR pod č. **MF/015675/2020-721**.

Tlačivá daňových priznaní poskytujú daňo- vé úrady. Tlačivá možno získať aj na webovom sídle Finančnej správy SR: www.financnaspra- va.sk. Tu si môžu daňové subjekty (aj neregis- trované) daňové priznanie vyplniť a vytlačiť vo formáte zverejnenom Oznámením Ministerstva financií SR, v ktorom sa predkladá na daňový

úrad. Autorizovaní používatelia doručujú daňo- vé priznania správcovi dane (daňovému úradu) elektronicky. V samotnej aplikácii sú zapraco- vané riadkové kontroly, dosadzovanie odporú- čanej hodnoty a aplikácia tiež umožňuje import a export do formátu XML. Daňové priznanie sa podáva daňovému úradu **v jednom exemplári**.

Na účely podania daňového priznania je daňovník podľa § 49 ods. 11 ZDP povinný ku koncu zdaňovacieho obdobia **zostaviť účtovnú závierku** (súvahu, výkaz ziskov a strát a po- známky alebo výkaz o príjmoch a výdavkoch a výkaz o majetku a záväzkoch) a **v termíne na podanie daňového priznania ju uložiť do registra** v súlade so zákonom o účtovníctve.

Prílohou daňového priznania sú podľa § 49 ods. 1 ZDP aj doklady uvedené v tlačive daňo- vého priznania.

2.1 Daňové priznanie a jeho zmeny

Základný princíp tlačiva daňového priznania za zdaňovacie obdobie roka 2020 zostáva nezme- nený. V novom tlačive sú nasledovné úpravy:

II. časť – Výpočet základu dane a dane

- z dôvodu rozšírenia tabuľky D v III. časti da- ňového priznania sa do riadku 410 prenáša údaj z r. 2 stĺp. 9 tejto tabuľky,
- na účely stanovenia sadzby dane sa do daňo- vého priznania dopĺňa riadok 560, v ktorom sa uvedie úhrn zdaniteľných príjmov za zda- ňovacie obdobie,

III. časť – Tabuľky pomocných výpočtov a dopl- ňujúcich údajov

- v tabuľke D sa rozšíril počet stĺpcov pre odpo- čet daňovej straty podľa § 30 ZDP, a to z dô- vodu súbehu odpočtu daňovej straty podľa § 30 ZDP platného do 31. 12. 2019 a § 30 ZDP platného od 1. 1. 2020 v nadväznosti na § 52zza ods. 16 a § 52zzb ods. 5 ZDP,
- v tabuľke H – Výpočet základu dane nere- zidenta sa do riadku 6 doplnil príjem podľa § 16 ods. 1 písm. e) trinásť bod zákona.

Upozornenie!

V daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie roka 2020 sa číselné údaje vyjadrujúce peňažné sumy zaokrúhľia podľa § 47 ZDP matematicky na dve desatinné čísla.

3. Kto podáva daňové priznanie

Podľa § 15 ods. 1 daňového poriadku daňové priznanie je povinný podať každý, komu táto **povinnosť vyplýva zo ZDP** alebo ten, koho na to **správca dane vyzve**.

Daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za predchádzajúce zdaňovacie obdobie je podľa § 41 ods. 1 ZDP **povinný podať každý daňovník tejto dane**. Podľa § 2 písm. d) bod 2 ZDP týmto daňovníkom je právnická osoba, ktorá má na území Slovenskej republiky svoje sídlo alebo miesto skutočného vedenia. Povinnosť podať daňové priznanie sa vzťahuje aj na zahraničné právnické osoby, ak majú príjmy zo zdrojov na území Slovenskej republiky (§ 16 ZDP), z ktorých sa daň nevyberá zrážkou. Výnimkou sú daňovníci nezaložení alebo nezriadení na podnikanie, ktorí nemusia podávať daňové priznanie, za podmienok vymedzených v tomto ustanovení.

Povinnosť podať daňové priznanie nemajú (§ 41 ods. 1 ZDP):

- daňovníci **nezaložení alebo nezriadení** na podnikanie a Národná banka Slovenska, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, a príjmy, z ktorých sa daň vyberá zrážkou podľa § 43 ZDP,
- **občianske združenia** v tom prípade, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, príjmy, z ktorých sa daň vyberá zrážkou podľa § 43 ZDP a príjmy z členských príspevkov, t. j. príjmy oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. b) ZDP,
- **rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie**, ak majú okrem príjmov, z ktorých sa daň vyberá zrážkou podľa § 43 ZDP, len príjmy oslobodené od dane,
- registrované **cirkevné a náboženské spoločnosti**, ak majú iba príjmy z výnosov z kostolných zbierok, cirkevných úkonov a príspevkov, t. j. príjmy oslobodené podľa § 13 ods. 2 písm. a) ZDP a príjmy, z ktorých sa daň vyberá zrážkou podľa § 43 ZDP.

Príklad

Občianske združenie dosiahlo v roku 2020 príjmy z podielu zaplatenej dane podľa § 50 ZDP, príjmy z členských príspevkov a úroky z bežného účtu v peňažnom ústave. Občianske združenie nemá povinnosť podať daňové priznanie, pretože

- príjem podľa § 50 ZDP nie je predmetom podľa § 12 ods. 7 písm. a) ZDP,
- príjem z členských príspevkov je oslobodený od dane podľa § 13 ods. 2 písm. b) ZDP,
- príjem z prijatých úrokov sa zdanil zrážkovou daňou, ktorú vybrala banka podľa § 43 ZDP.

Uvedené je v súlade s § 41 ods. 1 ZDP, podľa ktorého občianske združenia nemusia podať daňové priznanie, ak majú iba príjmy, ktoré nie sú predmetom dane, príjmy, z ktorých sa daň vyberá zrážkou podľa § 43 a príjmy oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. b) ZDP.

AK by občianskemu združeniu plynuli v zdaňovacom období akékoľvek iné príjmy okrem tých, ktoré sú uvedené v § 41 ods. 1 ZDP, je občianske združenie povinné v stanovenej lehote podať daňové priznanie.

Príklad

Farský úrad s právnou subjektivitou (štátom registrovaná cirkev) mal v roku 2020 príjmy z kostolných zbierok (dobrovoľné zbierky pri bohoslužbách), príjmy za cirkevné úkony (sobáše pohreby, krsty), príjmy z príspevkov členov cirkvi a príjmy z úrokov na bežnom účte v banke. Príjmy z kostolných zbierok, cirkevných úkonov a príspevkov od členov cirkvi sú u týchto daňovníkov od dane oslobodené podľa § 13 ods. 2 písm. a) ZDP, výnos na bežnom účte bol zdanený bankou zrazením dane. V súlade s § 41 ods. 1 ZDP farský úrad nie je povinný podať daňové priznanie, pretože dosiahol len príjmy, ktoré sú od dane oslobodené podľa § 13 ods. 2 písm. a) ZDP a príjmy, z ktorých daň bola daň vysporiadaná zrazením dane.

Príklad

Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov má v roku 2020 iba príjmy z úhrad za výkon správy bytov, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 13 ods. 2 písm. d) ZDP. Spoločenstvo je v tomto prípade povinné podať daňové priznanie, pretože príjmy z úhrad za výkon správy bytov sú predmetom dane. Oslobodenie tohto príjmu spoločenstvo uplatní v podanom v daňovom priznaní. Vyplýva to z § 41 ods. 1 ZDP, podľa ktorého daňovníci nezaložení alebo nezriadení na podnikanie nemusia podať daňové priznanie iba v tom prípade, ak majú iba, ktoré nie sú predmetom dane, a príjmy, z ktorých sa daň vyberá zrážkou.

4. Lehota na podanie daňového priznania

V súlade s § 49 ods. 2 ZDP sa daňové priznanie podáva **do troch kalendárnych mesiacov** po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ak zákon neustanovuje inak. Podľa § 2 písm. l) ZDP zdaňovacím obdobím **je kalendárny rok**, ak tento zákon neustanovuje inak. Zdaňovacím obdobím teda je aj **hospodársky rok** alebo **iné obdobie** uvedené v ZDP.

Ak posledný deň lehoty na podanie daňového priznania pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja (nedeľa, sviatok, štátny sviatok), posledným dňom lehoty na podanie daňového priznania je najbližší nasledujúci pracovný deň.

Za zdaňovacie obdobie **roka 2020** je daňovník povinný podať daňové priznanie **najneskôr do 31. marca 2021** a v tejto lehote je povinný **daň aj zaplatiť**.

Lehota na podanie daňového priznania je zachovaná, ak je v posledný deň lehoty priznanie odovzdané správcovi dane alebo odovzdané na poštovú prepravu prostredníctvom poštového podniku alebo prijaté elektronickými prostriedkami na adresu elektronickej podateľne.

4.1 Predĺženie lehoty na podanie daňového priznania

Podľa § 49 ods. 3 ZDP sa daňovníkovi na **základe oznámenia** podaného príslušnému správcovi dane v lehote na podanie daňového priznania **predlžuje lehota** na podanie daňového priznania

- a) **najviac o tri celé kalendárne mesiace**, t. j. najneskôr do 30. júna 2021. Daňovník v oznámení, uvedie novú lehotu, ktorou je koniec kalendárneho mesiaca, v ktorej podá daňové priznanie, pričom v tejto novej lehote je aj daň splatná,
- b) **najviac o šesť celých kalendárnych mesiacov**, t. j. najneskôr do 30. septembra 2021, ak súčasťou príjmov daňovníka sú aj **zdaniteľné príjmy plynúce zo zdrojov v zahraničí**. Daňovník v oznámení uvedie skutočnosť, že súčasťou jeho príjmov sú aj zdaniteľné príjmy zo zdrojov v zahraničí a tiež uvedie novú lehotu, ktorou je koniec kalendárneho mesiaca, v ktorej podá daňové priznanie. V tejto novej lehote je aj daň splatná.

Oznámenie podáva daňovník na tlačíve, ktorého vzor určilo a na svojom webovom sídle uverejnilo finančné riaditeľstvo.

Uvedené sa **nevzťahuje na daňovníka v konkurze alebo v likvidácii**. Takýto daňovník musí podľa § 49 ods. 3 písm. c) ZDP o predĺženie lehoty **správcu dane požiadať**, a to najneskôr **15 dní pred uplynutím lehoty** na podanie daňového priznania. Správca dane môže na základe takejto žiadosti rozhodnutím predĺžiť lehotu na podanie daňového priznania **najviac o tri kalendárne mesiace**, t. j. najneskôr do 30. júna 2020. Proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania sa nemožno odvolať.

? Príklad

Spoločnosť je povinná podať daňové priznanie za zdaňovacie obdobie roka 2020 do 31. marca 2021 a v tejto lehote daň aj zaplatiť. V súlade s § 49 ods. 3 písm. a) ZDP spoločnosť dňa 25. marca 2021 písomne oznámila príslušnému správcovi dane, že si predlžuje lehotu na podanie daňového priznania za rok 2020 do 30. júna 2021. Na základe uvedeného oznámenia je spoločnosť povinná daňové priznanie za rok 2020 podať na daňový úrad najneskôr dňa 30. júna 2021 a v tejto lehote daň aj zaplatiť. Správca dane v tomto prípade nevydáva rozhodnutie o predĺžení lehoty na podanie daňového priznania, ani neoznamuje listom, že nový termín na podanie daňového priznania akceptuje.

? Príklad

Čo treba rozumieť zdaniteľnými príjmami zo zdrojov v zahraničí na účely § 49 ods. 3 písm. b) ZDP?

ZDP explicitne nevymedzuje pojem „príjmy plynúce zo zdrojov v zahraničí“, pri jeho interpretácii je potrebné vychádzať analogicky z ustanovenia § 16 ods. 1 ZDP. Vo všeobecnosti príjmom plynúcim zo zdrojov v zahraničí je pri aktívnych príjmoch príjem z činnosti vykonávanej v zahraničí (napr. príjem zo závislej činnosti vykonávanej v zahraničí, príjem z činnosti vykonávanej v zahraničí prostredníctvom stálej prevádzkarne), pri „pasívnych“ príjmoch sa napr. za príjem zo zdrojov v zahraničí považuje príjem z nakladania s nehnuteľnosťou umiestnenou v zahraničí, resp. príjem charakteru úrokov alebo licenčných poplatkov plynúcich od

platiteľa tohto príjmu, ktorý je rezidentom iného zmluvného štátu.

Možnosť predĺženia lehoty na podanie daňového priznania je podmienená tiež zdaniteľnosťou príjmov (výnosov) plynúcich zo zdrojov v zahraničí podľa ZDP. Táto možnosť teda nie je podmienená zdaniteľnosťou príjmov (výnosov) plynúcich zo zdrojov v zahraničí v štáte ich zdroja podľa daňových právnych predpisov štátu zdroja týchto príjmov alebo príslušnej zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia ale zdaniteľnosťou príjmov v tuzemsku. Dôvodom na predĺženie lehoty na podanie daňového priznania nie je ani samotná skutočnosť, ak napr. daňovník má odberateľa v zahraničí, od ktorého mu plynú príjmy zo zahraničia. Možnosť predĺženia lehoty na podanie daňového priznania sa nevzťahuje ani na daňovníka s podielmi na zisku vykázanom za zdaňovacie obdobia.

4.2 Opravné a dodatočné daňové priznanie

Pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania môže daňový subjekt podať **opravné daňové priznanie**. Zákon neobmedzuje počet podaných opravných daňových priznaní, čo znamená, že daňový subjekt môže do lehoty na podanie daňového priznania podať aj viac opravných daňových priznaní. Na vyrubenie dane je rozhodujúce posledné opravné daňové priznanie, pričom na predchádzajúce opravné daňové priznanie sa neprihliada. Na tlačive daňového priznania v záhlaví I. časti je potrebné vyznačiť, že ide o opravné daňové priznanie. Podávanie opravných daňových priznaní upravuje § 16 ods. 1 a 6 daňového poriadku.

Ak daňovník zistí, že jeho daňová povinnosť sa odlišuje od priznanej dane až po termíne na podanie daňového priznania, podáva **dodatočné daňové priznanie, a to do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení**. Na tlačive daňového priznania v záhlaví I. časti je potrebné vyznačiť, že ide o dodatočné daňové priznanie. Dodatočné daňové priznanie je daňový subjekt **povinný podať**, ak zistí, že jeho daň má byť vyššia ako je uvedená v podanom daňovom priznaní alebo daňová strata je nižšia ako bola uvedená v podanom daňovom prizna-

ní alebo bola vyrubená správcom dane. Daňový subjekt **je oprávnený** podať dodatočné daňové priznanie, ak zistí, že daň uvedená v podanom daňovom priznaní má byť nižšia alebo daňová strata má byť vyššia, alebo daň má byť nižšia, ako bola správcom dane vyrubená. V II. časti – oddiel Dodatočné daňové priznanie uvedie daňovník deň, kedy došlo k zisteniu skutočnosti, ktorá zakladá povinnosť podať dodatočné daňové priznanie. Podanie dodatočného daňového priznania upravuje § 16 ods. 2 až 6 daňového poriadku.

4.3 Lehoty na podanie daňového priznania v osobitných prípadoch

Ak sa daňovník **zrušuje bez likvidácie**, je tento daňovník alebo jeho právny nástupca povinný podľa § 49 ods. 6 ZDP podať daňové priznanie v lehote **do troch kalendárnych mesiacov** po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ktoré končí dňom predchádzajúcim rozhodnému dňu. Ak právny nástupca ešte nevznikol, za zdaňovacie obdobie začínajúce rozhodným dňom a končiacie 31. decembra kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom nastal rozhodný deň, podáva daňové priznanie daňovník zrušený bez likvidácie, a to v lehote do troch kalendárnych mesiacov.

Osobitným spôsobom rieši ZDP lehoty na podávanie daňových priznaní v prípade vzniku stálej prevádzkarene a pri zrušení stálej prevádzkarene (§ 49 ods. 7 a 8 ZDP). Ak **vznikne** daňovníkovi **stála prevádzkareň** podľa ZDP alebo podľa zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia až v zdaňovacom období, ktoré nasleduje po zdaňovacom období, v ktorom začal vykonávať činnosť, je povinný podať daňové priznanie za toto predchádzajúce zdaňovacie obdobie **do konca tretieho mesiaca** nasledujúceho po mesiaci, v ktorom stála prevádzkareň vznikla podľa ZDP alebo podľa zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia. Tento postup neuplatní daňovník s obmedzenou daňovou povinnosťou, ktorý má na území SR organizačnú zložku. Za zdaňovacie obdobie, v ktorom daňovník pokračuje v činnosti, podá daňové priznanie do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

Príklad

Stavebná spoločnosť z Českej republiky začala stavebné práce na obchodnom dome na území Slovenskej republiky 1. septembra 2019. Podľa zmluvy o dielo mala spoločnosť ukončiť práce do 31. júla 2020. Stavebné dielo do konca roka 2020 nebolo odovzdané a práce na stavbe pokračujú aj v roku 2021. Podľa článku 5 ods. 3 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku (uverejnená v Zbierke zákonov pod č. 238/2003 Z. z.) pri stavebných prácach vzniká stále prevádzkareň, ak tieto práce trvajú dlhšie ako 12 mesiacov. V danom prípade česká spoločnosť podľa uzatvoreného kontraktu nepredpokladala vznik stálej prevádzkarene, k vzniku stálej prevádzkarene došlo tým, že sa predĺžil termín vykonávania stavebných prác. Časový test pre vznik stálej prevádzkarene sa naplnil dňa 31. augusta 2020. Česká spoločnosť mala v súlade s § 49 ods. 8 ZDP povinnosť podať daňové priznanie za zdaňovacie obdobie od 1. 9. 2019 do 31. 12. 2020 v lehote do 30. 11. 2020. Za zdaňovacie obdobie roka 20209 podá daňové priznanie do 31. marca 2020. Za obdobie od 1. 1. 2021 až do skočenia stavebných prác v roku 2021 podá daňové priznanie do troch kalendárnych mesiacov po mesiaci, v ktorom ukončí stavebné práce na tomto diele, t. j. zruší stálu prevádzkareň.

Pri **zrušení stálej prevádzkarene** daňovník, ktorý nemá iné zdaniteľné príjmy, okrem príjmov, z ktorých vybraním dane zrážkou je splnená daňová povinnosť alebo nemá iné stále prevádzkarene umiestnené na území Slovenskej republiky alebo nemá na území Slovenskej republiky organizačnú zložku, je povinný podať daňové priznanie najneskôr **do troch kalendárnych mesiacov** nasledujúcich po mesiaci, v ktorom zrušil stálu prevádzkareň. Ak daňovník, ktorý zrušuje stálu prevádzkareň umiestnenú na území Slovenskej republiky, **má aj iné zdaniteľné príjmy**, okrem príjmov, z ktorých vybraním dane zrážkou je splnená daňová povinnosť alebo má aj iné stále prevádzkarene umiestnené na území Slovenskej republiky, alebo má na území Slovenskej republiky organizačnú zložku, je povinný podať daňové priznanie **do troch kalendárnych mesiacov** po uplynutí zdaňovacieho obdobia.

5. Spôsob podania daňového priznania

Podľa § 49 ods. 1 ZDP daňové priznanie **podáva daňovník správcovi dane**, t. j. daňovému úradu.

Daňové priznanie možno **podať osobne** na daňovom úrade alebo **doručiť poštou**. Z § 13 daňového poriadku vyplýva pre daňovníka možnosť, resp. podľa § 14 daňového poriadku povinnosť podať daňové priznanie **elektronickými prostriedkami**. Daňové subjekty s povinnosťou doručovať podania finančnej správe elektronickými prostriedkami sú povinné podávať daňové priznania na štruktúrovanom tlačive **len prostredníctvom portálu finančnej správy**.

Povinnosť **doručovať daňové priznanie správcovi dane elektronicky** má podľa § 14 ods. 1 daňového poriadku

- daňový subjekt, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty alebo právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri** alebo fyzickou osobou – podnikateľom registrovanou pre daň z príjmov,
- daňový poradca za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní,
- advokát za daňový subjekt, ktorého zastupuje pri správe daní,
- zástupca neuvedený v písmenách b) a c) za daňový subjekt podľa písmena a), ktorého zastupuje pri správe daní.

6. Platenie dane

Z § 49 ods. 2 ZDP vyplýva pre daňový subjekt povinnosť zaplatiť daň najneskôr **v lehote na podanie daňového priznania**. Za zdaňovacie obdobie roka 2020, ktoré končí 31. decembra 2020, je posledným dňom na zaplatenie dane **31. marec 2021**. Ak zo zákona vyplýva iný termín na predloženie daňového priznania, je v tomto termíne splatná aj daň.

Ak došlo k predĺženiu lehoty na podanie daňového priznania, je daň **splatná v predĺženej lehote** na podanie daňového priznania. Ak bolo daňovníkovi správcom dane doručené oznámenie čísla účtu vedeného pre daňovníka po lehote na podanie daňového priznania, daň

je splatná v lehote do ôsmich dní od doručenia tohto oznámenia. **Daň sa platí na číslo účtu správcu dane vedeného pre daňovníka.** Daň sa platí správcovi dane v eurách.

Podľa § 55 ods. 2 daňového poriadku **daň možno zaplatiť:**

- **bezhotovostným prevodom** z účtu vedeného v banke na príslušný účet daňového úradu – za deň platby sa v tomto prípade považuje deň, keď bolo uskutočnené odpísanie z účtu daňového subjektu,
- **v hotovosti poštovým poukazom** na príslušný účet daňového úradu – za deň platby sa považuje deň, keď banka alebo pošta hotovosť prijala alebo prevzala,
- **vykonaním kompenzácie** podľa § 55 ods. 7 daňového poriadku.

Daňovník je povinný platu dane poukazovať daňovému úradu na číslo účtu, ktoré je jedinečné pre každý daňový subjekt – tzv. základné číslo účtu. Číslo účtu pre úhradu príslušnej dane sa skladá z predčísčia označujúceho druh dane, zo základného čísla účtu označujúceho daňový subjekt a z identifikačného kódu Štátnej pokladnice.

Číslo účtu sa uvádza vo formáte medzinárodného bankového účtu – IBAN. Na prevod účtu do formátu IBAN použije daňový subjekt validátor. Validátor, zoznam predčíslií účtov pre platenie daní a zoznam variabilných symbolov na platenie daní je uvedený na portáli finančnej správy www.financnasprava.sk.

Na žiadosť daňového subjektu môže daňový úrad povoliť **odklad platenia** dane alebo jej **zaplatenie v splátkach** za podmienok určených v § 57 daňového poriadku.

6.1 Preplatok na dani

Ak na preddavkoch v priebehu zdaňovacieho obdobia bolo zaplatené viac ako je výsledná daňová povinnosť, pričom správca dane nepoužije tento preplatok podľa § 55 ods. 6 a 7 daňového poriadku, o čom daňový subjekt upovedomí, alebo neuplatní postup podľa § 55 ods. 9 alebo 10 daňového poriadku, potom na žiadosť daňového subjektu preúčtuje daňový preplatok na nesplátky preddavok na daň, inak tento **preplatok na základe žiadosti vráti**, ak je väčší ako

5 eur. **Preplatok na dani** z príjmov za zdaňovacie obdobie sa vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie priznania, najneskôr však **do 40 dní odo dňa vzniku daňového preplatku** (§ 79 ods. 2 daňového poriadku). Žiadosť o vrátenie preplatku, ktorá je súčasťou daňového priznania, alebo žiadosť o preúčtovanie preplatku nepodlieha správnyim poplatkom.

7. Sankcie

Podľa § 155 daňového poriadku má správca dane povinnosť uložiť daňovníkovi **za nepodanie daňového priznania pokutu**, a to:

- ak daňový subjekt (právnická osoba) **nepodá daňové priznanie v zákonom ustanovenej lehote** alebo v lehote určenej správcom dane vo výzve podľa § 15 ods. 1 daňového poriadku, bude mu uložená **pokuta od 30 eur do 16 000 eur**,
- ak daňový subjekt **nepodá daňové priznanie v lehote určenej správcom dane vo výzve** podľa § 15 ods. 2 daňového poriadku, správca dane mu uloží **pokutu od 60 eur do 32 000 eur**.

Ak daňový subjekt **daň priznanú** v daňovom priznaní **nezaplatí v ustanovenej lehote alebo v ustanovenej výške**, správca dane vyrubí daňovníkovi **úrok z omeškania** podľa § 156 daňového poriadku. Úrok z omeškania sa vyrubí z dlžnej sumy vo výške štvornásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej v deň vzniku daňového nedoplatku. Ak štvornásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahne 15 %, pri výpočte úroku z omeškania sa namiesto štvornásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky použije ročná úroková sadzba 15 %.

Úrok z omeškania sa vyrubí za každý deň omeškania s platbou, začínajúc dňom nasledujúcim po dni splatnosti dane až do dňa platby vrátane alebo do dňa použitia preplatku alebo vykonania kompenzácie podľa § 55 daňového poriadku. Úrok z omeškania nemožno vyrubiť, ak uplynie päť rokov od konca roka, v ktorom daňový subjekt bol povinný zaplatiť daň. Úrok z omeškania sa nevyrubí, ak nepresiahne 5 eur.

Príklad na vyplnenie daňového priznania s výkladom k jednotlivým riadkom daňového priznania

Číselné údaje v daňovom priznaní sa zarovnávajú vpravo, ostatné údaje sa píšu zľava. Nevyplnené riadky sa ponechávajú prázdne. Číselné údaje, vyjadrujúce peňažné sumy, sa uvádzajú v eurách, s presnosťou na eurocenty, so zaokrúhlením podľa § 47 ZDP.

K vyplneniu daňového priznania na tlačíve MF/015675/2020-721 slúži **Poučenie** vydané Oznámením Ministerstva financií SR č. MF/020521/2020-721. Poučenie dopĺňa predtlač jednotlivých riadkov priznania a **nenahrádza znalosť zákona**. Poučenie slúži ako pomôcka na vyplnenie tlačíva priznania a má upozorniť na hlavné zásady, ktoré je potrebné dodržať pri správnom výpočte dane, dane na úhradu, resp. daňového preplatku. Tlačivo daňového priznania obsahuje aj **Potvrdenie o podaní daňového priznania** k dani z príjmov právnickej osoby.

■ I. časť – Údaje o daňovníkovi

V záhlaví daňového priznania (**riadok 01 a 02**) daňovník uvádza svoje daňové identifikačné číslo a IČO, ktoré **sa zarovnáva vpravo**. Ak IČO obsahuje menej ako 12 čísiel, nepoužitá polia ostávajú prázdne. V **riadku 03** sa uvedie trojmiestny kód právnej formy daňovníka, ktorý sa nachádza v poučení daňového priznania. Len v prípade daňovníka, ktorým je pozemkové spoločenstvo a spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov (resp. iné spoločenstvo) sa uvádza okrem trojmiestneho kódu aj štvrtý údaj (číslo), ktorý slúži len na rozlíšenie spoločenstiev pre daňové účely. V záhlaví vyznačí tiež druh daňového priznania a zdaňovacie obdobie, za ktoré sa daňové priznanie podáva. V **riadku 04** uvedie daňovník kód SK NACE Rev. 2 podľa vyhlášky Štatistického úradu Slovenskej republiky č. 306/2007 Z. z., ktorou sa vydáva Štatistická klasifikácia ekonomických činností. Klasifikáciu kódov SK NACE Rev. 2 možno nájsť na webovej stránke www.statistics.sk. V kolónke „Hlavná prevážná činnosť“ sa uvádza názov činnosti, z ktorej v zdaňovacom období dosiahol daňovník najvyšší príjem.

V I. časti daňového priznania sa uvádzajú **identifikačné údaje o právnickej osobe**. Uvedie sa tu tiež uplatnenie osobitného spôsobu zahrňovania kurzových rozdielov do základu dane alebo ukončenie uplatňovania osobitného spôsobu zahrňovania kurzových rozdielov do základu dane podľa § 17 ods. 17 ZDP, ďalej **obmedzená daňová povinnosť** daňovníka, **začpočítanie daňovej licencie**, ekonomické, personálne alebo iné **prepojenie so závislými osobami** a uplatnenie **oslobodenia** od dane podľa § 13a alebo 13b ZDP.

Ak daňovník zaplatil za zdaňovacie obdobia končiace v rokoch 2015 až 2017 a za zdaňovacie obdobie, ktorým je hospodársky rok, končiace v rokoch 2015 až 2018, daňovú licenciu podľa § 46b ZDP v znení účinnom do 31. decembra 2017, nárok na zápočet kladného rozdielu medzi daňovou licenciou a daňou vypočítanou v daňovom priznaní sa uplatňuje aj po 31. decembri 2017, a to v súlade s § 46b ods. 5 v znení účinnom do 31. decembra 2017. V daňovom priznaní **za zdaňovacie obdobie roka 2020** má daňovník **nárok na zápočet daňovej licencie zaplatenej v kalendárnom roku 2017**, v prípade hospodárskeho roka 2019/2020 zaplatenej v hospodárskom roku 2016/2017 a 2017/2018.

Poznámka: Podľa § 46b ods. 5 ZDP daňovník, ktorý zaplatil daňovú licenciu má **možnosť začpočítať kladný rozdiel** medzi daňovou licenciou a skutočnou daňovou povinnosťou vypočítanou v daňovom priznaní **v troch bezprostredne po sebe nasledujúcich zdaňovacích obdobiach nasledujúcich po zdaňovacom období, za ktoré bola daňová licencia zaplatená. Zápočet možno vykonať len na tú časť daňovej povinnosti, ktorá prevyšuje sumu daňovej licencie.**

Daňovník v I. časti daňového priznania na účely zápočtu daňovej licencie a v tejto súvislosti na určenie výšky daňovej licencie podľa § 46b zákona vyznačí, či:

- k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia je platiteľom dane z pridanej hodnoty,
- jeho ročný obrat presiahol 500 000 eur,

- uplatňuje zníženie daňovej licencie podľa § 46b ods. 3 zákona na polovicu.

Definícia ročného obratu nie je ustanovená priamo v ZDP, ale ZDP sa odvoláva na § 6 ods. 4 zákona č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa za ročný obrat považuje u daňovníka účtujúceho v sústave podvojného účtovníctva **súhrn výnosov zo všetkých ním vykonávaných činností za príslušné zdaňovacie obdobie**.

Ak daňovník uplatňuje započítanie daňovej licencie podľa § 52zk zákona a § 46b ods. 5 zákona, zaškrtnie pole na prvej strane a zároveň **vyplní riadok 900**, t. j. uvedie **sumu daňovej licencie, ktorú by teoreticky platil** (podľa kritérií, ktoré spĺňa k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia, za ktoré podáva priznanie napr. k 31. 12. 2020), ak by v príslušnom zdaňovacom období vykázal daňovú stratu alebo daň nižšiu ako je ustanovená výška daňovej licencie. **Započítanie daňovej licencie vykoná daňovník v riadkoch 900 až 1000 a vyplní tabuľku K.**

V **riadkoch 13 až 17** v I. časti daňového priznania uvedie daňovník **údaje o umiestnení stálej prevádzkarne** na území Slovenskej republiky, za ktorú sa vypočíta základ dane alebo daňová strata.

V prípade, že za daňovníka **podáva daňové priznanie** podľa § 49 ods. 6 ZDP jeho **právny nástupca**, tento uvádza v riadku **05 názov daňovníka** a rovnako na riadku **01 daňové identifikačné číslo daňovníka**.

? **Príklad**

Spoločnosť Alfa, s. r. o. v I. časti daňového priznania uviedla okrem identifikačných údajov aj skutočnosti, že:

- uplatňuje osobitný spôsob zahrňovania kurzových rozdielov do základu dane podľa § 17 ods. 17 ZDP,
- je ekonomicky, personálne alebo inak prepojenou osobou,
- je platiteľom DPH k poslednému dňu zdaňovacieho obdobia,
- uplatňuje započítanie daňovej licencie podľa § 46b ods. 5 ZDP.

■ II. a III. časť – Výpočet základu dane a dane a tabuľky pomocných výpočtov a doplňujúcich údajov

- **Riadok 100** – Výsledok hospodárenia pred zdanením (zisk +, strata –) alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami (§ 17 ods. 1 ZDP)

Riadok 100 nadväzuje na ustanovenie § 17 ods. 1 ZDP, podľa ktorého pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty

- daňovník účtujúci v sústave jednoduchého účtovníctva vychádza **z rozdielu medzi príjmami a výdavkami** [§ 17 ods. 1 písm. a) ZDP],
- daňovník účtujúci v sústave podvojného účtovníctva vychádza **z výsledku hospodárenia** [§ 17 ods. 1 písm. b) ZDP],
- daňovník vykazujúci výsledok hospodárenia v individuálnej účtovnej závierke podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo vychádza z tohto **výsledku hospodárenia upraveného** spôsobom ustanoveným vo všeobecne záväznom predpise vydanom MF SR, alebo z výsledku hospodárenia, ktorý by vyčíslil, ak by účtoval v sústave podvojného účtovníctva [§ 17 ods. 1 písm. c) ZDP],
- daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** [§ 2 písm. e) ZDP], ktorý **nemá povinnosť viesť účtovníctvo** podľa zákona o účtovníctve a nerozhodne sa zisťovať základ dane z účtovníctva, vychádza z rozdielu medzi príjmami a výdavkami, ak ZDP neustanovuje inak.

Daňovníci účtujúci v sústave **podvojného účtovníctva** v riadku 100 uvádzajú výsledok hospodárenia pred zdanením (zisk alebo strata) zistený v účtovníctve. Podľa postupov účtovania pre podnikateľov účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva (Opatrenie MF SR č. 23 054/2002-92 v znení neskorších predpisov) sa výsledok hospodárenia pred zdanením zistí ako rozdiel výnosov účtovaných na účtoch účtovej triedy 6 – Výnosy a nákladov účtovaných na účtoch účtovej triedy 5 – Náklady, okrem účtov 591, 592, 595 a účtov vnútroorganizačných výnosov a vnútroorganizačných nákladov. Výsledok hospodárenia je súčtom výsledku hospodárenia z hospodárskej činnosti a finančnej činnosti.

K riadku 100 daňovník účtujúci v sústave podvojného účtovníctva, ktorý pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty vychádza z výsledku hospodárenia podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZDP, vyplní **pomocnú tabuľku F – Dopĺňujúce údaje** (v III. časti daňového priznania). **Rozdiel riadkov 1** (súčet výnosov z hospodárskej a finančnej činnosti) **a 2** (súčet nákladov na hospodársku a finančnú činnosť) musí nadväzovať na **údaj v riadku 100**. Túto tabuľku vyplňa aj daňovník s obmedzenou daňovou povinnosťou [§ 2 písm. e) bod 3 ZDP], ktorý pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty stálej prevádzkarne vychádza z výsledku hospodárenia zisteného v účtovníctve podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZDP.

Daňovník vykazujúci výsledok hospodárenia podľa **medzinárodných štandardov** pre finančné výkazníctvo v riadku 100 uvádza výsledok hospodárenia upravený v rámci transformácie výsledku hospodárenia vykázaného podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo na upravený výsledok hospodárenia spôsobom ustanoveným v Opatrení MF SR z 15. februára 2006 č. MF/011053/2006-72 v znení Opatrenia MF SR z 19. decembra 2006 č. MF/026217/2006-72 a Opatrenia MF SR zo 16. februára 2015 č. MF/006689/2015-721 (**tabuľka G3 riadok 4**). Tento daňovník zároveň **vyplňa tabuľku G1 a nevyplňa tabuľku F**. Ako **prílohu** priznania predkladá daňovník vyplňujúci tabuľku G3 **prehľad úprav** vykonaných podľa citovaného opatrenia z výsledku hospodárenia vykázaného podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo na upravený výsledok hospodárenia.

Daňovník, ktorý vykazuje výsledok hospodárenia v individuálnej účtovnej závierke podľa medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo a pri zisťovaní základu dane vychádza z výsledku hospodárenia, ktorý by vyčíslil, ak by účtoval v sústave podvojného účtovníctva vyplní tabuľku **G2**. Výsledok hospodárenia **z riadku 3** sa uvedie **v riadku 100 priznania**. Tento daňovník zároveň **vyplňa tabuľku G1 a nevyplňa tabuľku F**. Daňovník vyplňujúci tabuľku G2 predkladá **ako prílohu** priznania evidenciu v rozsahu účtovnej závierky, z ktorej by sa vyčíslil výsledok hospodárenia, ak by daňovník účtoval podľa opatrení vydaných MF SR podľa § 4 ods. 2 zákona o účtovníctve, napr.

pre banky, poisťovne, správcovské spoločnosti a pod. okrem poznámok. Daňovník – obchodná spoločnosť podľa § 17a ods. 2 a 3 zákona o účtovníctve, predkladá evidenciu v rozsahu účtovnej závierky podľa opatrenia vydaného MF SR podľa § 4 ods. 2 zákona o účtovníctve v závislosti od toho, do ktorej veľkostnej skupiny by sa podľa § 2 ods. 5 až 8 zákona o účtovníctve zatriedil okrem poznámok.

Vo verejnej obchodnej spoločnosti a komanditnej spoločnosti sa v riadku 100 uvedie výsledok hospodárenia neupravený o nárok na podiel na zisku, či o povinnosť k úhrade straty vo vzťahu k spoločníkom verejnej obchodnej spoločnosti alebo komplementárom komanditnej spoločnosti.

U daňovníka s **neobmedzenou daňovou povinnosťou**, ktorý časť svojej činnosti vykonáva na území iného štátu **prostredníctvom stálej prevádzkarne**, je súčasťou výsledku hospodárenia uvedeného v riadku 100 aj výsledok hospodárenia (zisk alebo strata) tejto stálej prevádzkarne. To znamená, že súčasťou základu dane tohto daňovníka je aj základ dane alebo daňová strata stálej prevádzkarne umiestnenej v zahraničí. Pri zisťovaní základu dane stálej prevádzkarne sa postupuje podľa § 17 ods. 1 ZDP s výnimkou výdavkov (nákladov), ktoré je daňovník povinný uhrádzať podľa právnych predpisov platných v štáte, v ktorom je zdroj príjmu, ktoré možno uplatniť do daňových výdavkov v rozsahu ustanovenom v týchto právnych predpisoch (§ 17 ods. 14 ZDP). Takýmito výdavkami sú napr. povinné poisťné platené za zamestnancov stálej prevádzkarne v krajine zdroja príjmu, zákonné poistenie majetku, s ktorým disponuje stála prevádzkarňa, cestovné náhrady do výšky ustanovenej osobitným zákonom vyplácané zamestnancom stálej prevádzkarne za pracovné cesty vykonávané pre účely tejto stálej prevádzkarne a pod. Rovnako postupuje aj daňovník, ktorý zmenil sídlo alebo miesto skutočného vedenia spoločnosti alebo družstva zo zahraničia na územie Slovenskej republiky, ak v zahraničí zostáva jeho stála prevádzkarňa.

Daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** (nerezident), ktorý vykonáva činnosť na území Slovenskej republiky **prostredníctvom stálej prevádzkarne**, zisťuje základ dane podľa § 17 až 29 ZDP. Tento základ dane nemôže byť

nižší alebo daňová strata nemôže byť vyššia, ako by bola dosiahnutá, keby ako nezávislá osoba vykonával rovnaké alebo podobné činnosti nezávisle od jej zriaďovateľa. Na úpravu základu dane stálej prevádzkarne sa primerane použije postup ako pri zahraničných závislých osobách (§ 18 ZDP). Do zdaniteľných príjmov sa zahŕňa príjem dosiahnutý činnosťou stálej prevádzkarne, do daňových výdavkov sa môžu zahrnúť aj náklady preukázateľne vynaložené zriaďovateľom na účely tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov bez ohľadu na miesto ich vzniku, a to za podmienok bližšie určených v § 17 ods. 7 ZDP. Ak nemožno určiť základ dane týmto spôsobom, na jeho určenie sa použijú metódy uvedené v tomto ustanovení.

Ak daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** [§ 2 písm. e) bod 3 ZDP] má na území SR zriadených **viac stálych prevádzkarní**, prípadne na území SR **dosahuje aj iné príjmy**, ktoré nie sú súčasťou základu dane stálej prevádzkarne, a z ktorých sa daň nevyberá zrážkou alebo z ktorých vybraním dane zrážkou nie je splnená daňová povinnosť, **základ dane** sa vypočíta ako **súčet základov dane a daňových strát** jednotlivých stálych prevádzkarní a základov dane z uvedených ostatných druhov príjmov (§ 17 ods. 25 ZDP). Jednotlivé základy dane (daňové straty) stálych prevádzkarní sa uvedú v VII. časti daňového priznania – Miesto pre osobitné záznamy daňovníka.

Daňovník s **obmedzenou daňovou povinnosťou** [§ 2 písm. e) bod 3 ZDP], ktorý vykonáva činnosť na území Slovenskej republiky prostredníctvom **stálej prevádzkarne**, pričom **nemá povinnosť viesť účtovníctvo** podľa zákona o účtovníctve a nerozhodol sa účtovať v sústave podvojného účtovníctva alebo v sústave jednoduchého účtovníctva, prípadne daňovník s obmedzenou daňovou povinnosťou, ktorý má príjmy, z ktorých sa daň nevyberá zrážkou alebo z ktorých vybraním dane zrážkou nie je splnená daňová povinnosť, pri zisťovaní základu dane vychádza z rozdielu medzi príjmami a výdavkami, ak ZDP neustanovuje inak [§ 17 ods. 1 písm. d) ZDP]. Predmetné ustanovenie ZDP je založené na hotovostnom princípe, tzn. že pri zisťovaní základu dane u daňovníka s obmedzenou daňovou povinnosťou sa v takomto prípade vychádza

z rozdielu medzi príjmami a výdavkami „zaplatenými“ v príslušnom zdaňovacom období. Zdaniteľný príjem daňovníka sa tak na území SR zdaňuje v zdaňovacom období, v ktorom daňovník tento príjem „prijal“ (platiteľ príjmu „vyplatil“).

Na **zistenie základu dane nerezidenta** [okrem základu dane zisťovaného podľa § 17 ods. 1 písm. b) a c) ZDP], ktorý podnikal v zdaňovacom období na území Slovenskej republiky prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo dosahoval zo zdroja na území Slovenskej republiky príjmy, z ktorých sa daň nevyberá zrážkou a príjmy, z ktorých daň vybranú zrážkou je možné považovať za preddavok na daň podľa § 43 ods. 6 a 7 ZDP, slúži pomocná tabuľka **H – Výpočet základu dane nerezidenta**. Základ dane alebo daňová strata z **riadku 10** sa uvedie v **riadku 301 daňového priznania**. Tento nerezident vyplní pomocnú tabuľku J – vybrané údaje o príjmoch nerezidenta podľa § 16 ods. 1 písm. f) ZDP.

Daňovník **nezaložený alebo nezriadený na podnikanie** v riadku 100 vykazuje:

- a) výsledok hospodárenia v úhrne z hlavnej nezdaňovanej a zdaňovanej (podnikateľskej) činnosti uvedený v **tabuľke C1 v riadku 1**, ak účtuje v sústave podvojného účtovníctva,
- b) rozdiel príjmov a výdavkov v úhrne z nezdaňovanej a zdaňovanej činnosti uvedený v **tabuľke C2 v riadku 1**, ak účtuje v sústave jednoduchého účtovníctva.

V **riadku 4** tabuľky **C1 a C2** sa uvádza suma pred zdanením vyčíslená ako rozdiel podľa § 17 ods. 16 ZDP, t. j. zisk z predaja majetku. Údaj uvedený v tomto riadku je samostatným údajom, ktorý má len informatívny charakter pre účely správcu dane. V **riadku 5** tabuľky **C1 a C2** sa uvádza suma príjmov z nájomného a z reklám pred zdanením vrátane príjmov z reklám oslobodených od dane podľa § 13 ods. 1 písm. g) ZDP. Údaj uvedený v tomto riadku je tiež samostatným údajom, ktorý má len informatívny charakter pre účely správcu dane. V **riadku 6** sa uvádza celková suma príjmov z nezdaňovanej činnosti a zo zdaňovanej (podnikateľskej) činnosti. Tento daňovník **nevyplní tabuľku F**.

Daňovník, ktorý uskutočňuje **transakcie so závislými osobami** v tuzemsku aj v zahraničí vyplní **tabuľku I – Transakcie závislých osôb** podľa § 2 písm. n) ZDP.

Ak je výsledkom hospodárenia **zisk**, alebo ak je rozdiel medzi príjmami a výdavkami **kladný**, riadok 100 sa označí znamienkom **plus (+)**. Ak je výsledkom hospodárenia **strata**, alebo ak je rozdiel medzi príjmami a výdavkami **záporný**, riadok 100 sa označí znamienkom **minus (-)**.

Príklad

Spoločnosť Alfa, s. r. o. vykázala k 31. 12. 2020 výsledok hospodárenia pred zdanením – zisk vo výške 61 500 €. Výsledok hospodárenia je rozdiel medzi výnosmi z hospodárskej a finančnej činnosti vo výške 453 000 € a nákladmi z hospodárskej a finančnej činnosti vo výške 391 500 €. Spoločnosť v roku 2019 časť svojej činnosti vykonávala aj prostredníctvom stálej prevádzkarne zriadenej v Nemecku. Zisk stálej prevádzkarne vo výške 70 000 € je súčasťou výsledku hospodárenia v riadku 100.

Spoločnosť uvedie v riadku 100 daňového priznania výsledok hospodárenia pred zdanením (zisk) vo výške 61 500 €. Súčasne v tabuľke F uvedie v riadku 1 súčet výnosov z hospodárskej a finančnej činnosti v sume 453 000 € a v riadku 2 súčet nákladov z hospodárskej a finančnej činnosti v sume 391 500 €.

V riadku 100 sa uvedie suma 61 500 €.

Výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami vykázaný v účtovníctve sa **pri zisťovaní základu dane**

- zvýši o sumy, ktoré nemožno podľa ZDP zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške (§ 19 a § 21 ZDP),
- upraví o sumy, ktoré nie sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa ZDP sú zahrňované do základu dane,
- upraví o sumy, ktoré sú súčasťou výsledku hospodárenia, ale podľa ZDP sa nezahrnú do základu dane,
- v dôsledky zmeny účtovnej metódy pri použití medzinárodných štandardov pre finančné výkazníctvo okrem úpravy základu dane podľa § 17 ods. 44 ZDP, v zdaňovacom období, v ktorom sa o zmene účtovalo,
 1. zvýši o sumu, ktorá v dôsledku tejto zmeny zvýšila vlastné zdroje, ak by táto zmena účtovnej metódy ovplyvnila zdaniteľné príjmy a daňové výdavky v tomto zdaňovacom období,

2. zníži o sumu, ktorá v dôsledku tejto zmeny znížila vlastné zdroje, ak by táto zmena účtovnej metódy ovplyvnila zdaniteľné príjmy a daňové výdavky v tomto zdaňovacom období.

■ **Položky zvyšujúce výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami**

- **Riadok 110** – Sumy, ktoré neoprávnene skrátili príjmy vrátane rozdielu podľa § 17 ods. 5 zákona a sumy nepeňažných plnení, ak nie sú súčasťou r. 100

Sumou neoprávnene skracujúcou príjmy je u závislej osoby vymedzená v § 2 písm. n) až r) ZDP **rozdiel**, o ktorý sa ceny alebo podmienky v kontrolovaných transakciách, ktorými treba rozumieť právny vzťah alebo iný vzťah medzi dvoma alebo viacerými závislými osobami, líšia od cien alebo podmienok, ktoré by sa použili medzi nezávislými osobami v porovnateľných transakciách (§ 17 ods. 5 ZDP), pričom tento rozdiel **znižuje základ dane alebo zvyšuje daňovú stratu**. Na účely vyčíslenia uvedeného rozdielu u závislej osoby sa použije postup podľa § 18 ZDP.

Podľa § 17 ods. 20 ZDP súčasťou základu dane je aj **nepeňažný príjem u prenajímateľa** (vlastníka prenajatej veci), a to **vo výške výdavkov** vynaložených nájomcom (po predchádzajúcom písomnom súhlase prenajímateľa) **na technické zhodnotenie tejto veci nad rámec povinností dohodnutých v nájomnej zmluve alebo inom užívacom vzťahu a neuhradených prenajímateľom**. Tento nepeňažný príjem sa zahrnie do základu dane v zdaňovacom období, v ktorom bolo technické zhodnotenie uvedené do užívania, ak prenajímateľ o hodnotu technického zhodnotenia zvýšil vstupnú cenu, resp. zostatkovú cenu tohto prenajatého majetku. Ak technické zhodnotenie odpisuje nájomca a pri skončení nájmu prenajímateľ neuhradí nájomcovi technické zhodnotenie, jeho nepeňažný príjem v zdaňovacom období, v ktorom došlo ku skončeniu nájmu, predstavuje zostatková cena technického zhodnotenia. V tomto prípade sa nepeňažný príjem určí vo výške zostatkovej ceny, ktorú by malo technické zhodnotenie pri

rovnomernom odpisovaní podľa § 27 ZDP. Iným užívateľom vzťahom na účely tohto ustanovenia treba rozumieť vzťah na základe napr. nepomenovanej zmluvy, zmluvy o zriadení vecného bremena, zmluvy o výpožičke.

Nepeňažným príjmom prenajímateľa sú podľa § 17 ods. 21 ZDP aj **výdavky** vynaložené nájomcom **na vykonané opravy prenajatého majetku** nad rámec jeho povinností dohodnutých v nájomnej zmluve alebo inom užívateľom vzťahu v súlade s ustanoveniami osobitných predpisov, **ak nájomca tieto zahrnul do daňových výdavkov.**

? Príklad

Spoločnosť poskytla svojmu spoločníkovi, ktorý je tiež jej konateľom, 1. januára 2020 bezúročnú pôžičku vo výške 30 000 €, pričom si na tento účel zobrala úver od komerčnej banky s úrokom vo výške 6,2 % p. a. Keďže spoločnosť poskytla bezúročnú pôžičku závislej osobe, vzťahuje sa na ňu ustanovenie § 17 ods. 5 ZDP a povinnosť úpravy základu dane. Pre ocenenie uvedenej transakcie je najvhodnejšia metóda nezávislej trhovej ceny podľa § 18 ods. 2 písm. a) ZDP, podľa ktorej sa porovnáva dohodnutá cena medzi závislými osobami s porovnateľnou nezávislou trhovou cenou dohodnutou medzi nezávislými osobami. Takouto porovnateľnou nezávislou transakciou v uvedenom prípade môže byť úrok poskytnutý spoločnosti komerčnou bankou. Spoločnosť v roku 2020 teda zvýši základ dane o úrok vypočítaný zo sumy poskytnutej pôžičky vo výške 1 860 € $[(30\,000 \times 365) / 365 \times 6,2 \ %]$.

V riadku 110 sa uvedie suma 1 860 €.

? Príklad

Spoločnosť prenajíma nehnuteľnosť (budovu), na ktorej nájomca s jej súhlasom vykonal a uviedol do užívania v januári 2017 technické zhodnotenie v sume 20 000 €. Právo odpisovania bolo prenese- né na nájomcu, ktorý technické zhodnotenie odpi- soval v 5. odpisovej skupine rovnomerným spôso- bom odpisovania. V roku 2020 došlo k ukončeniu nájomného vzťahu a odovzdaniu budovy späť pre- najímateľovi. Spoločnosť (prenajímateľ) od nájomcu technické zhodnotenie neodkúpila, preto podľa § 17 ods. 20 písm. b) ZDP zostatková cena technického zhodnotenia vypočítaná rovnomerným spôsobom odpisovania v sume 17 000 € je v spoločnosti v roku 2020 nepeňažným príjmom podliehajúcim dani.

U nájomcu zostatková cena technického zhodnote- nia nie je uznaným daňovým výdavkom, a to podľa § 21 ods. 2 písm. f) ZDP.

V riadku 110 sa uvedie suma 17 000 €.

? Príklad

Spoločnosť na základe zmluvy o výpožičke vy- požičala nehnuteľnosť (budovu), na ktorej vypoži- čiatel s jej súhlasom vykonal v roku 2020 opravu elektroinštalácie a vodoinštalácie v sume 12 000 €. Vypožičiatel účtoval o oprave do nákladov a tie- to náklady zahrnul do daňových výdavkov. Keďže výdavky vynaložené na opravu vypožičaného ma- jetku sú nad rámec povinností, ktoré vypožičiatel s vlastníkom mohli dohodnúť a dohodli v zmluve o výpožičke v súlade s § 659 a násl. Občianskeho zákonníka, suma vynaložená na opravy zahrnutá u vypožičiatela do daňových výdavkov je v súla- de s 17 ods. 21 ZDP v spoločnosti (u požičiatela) nepeňažným príjmom.

V riadku 110 sa uvedie suma 12 000 €.

- **Riadok 130 – Výdavky (náklady), ktoré nie sú daňovými výdavkami podľa § 21 zákona alebo 21a alebo ktoré boli vynaložené v roz- pore s § 19 zákona, okrem súm uvedených na r. 140, 150, a 180 (tabuľka A – III. časť)**

Údaj v riadku 130 nadväzuje na **riadok 17 pomocnej tabuľky A – Položky, ktoré nie sú daňovými výdavkami**, ktorá je v III. časti da- ňového priznania. Ide o výdavky (náklady), kto- ré nie sú daňovými výdavkami podľa § 21 a 21a ZDP alebo boli vynaložené v rozpore alebo nad rozsah § 19 ZDP.

Podľa § 2 písm. i) ZDP **daňovým výdavkom** je výdavok na dosiahnutie, zabezpečenie a udr- žanie príjmu preukázateľne vynaložený daňovní- kom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka v súla- de s účtovnými predpismi, pričom pri využívaní majetku, ktorý môže mať charakter osobnej po- treby a s ním súvisiacich výdavkov (nákladov), je daňový výdavok uznaný len v pomernej časti podľa § 19 ods. 2 písm. t) ZDP, v akej sa použi- va na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zda- nitelných príjmov, ak ZDP neustanovuje inak.

Na daňové účely sa vo všeobecnosti akcep- tujú výdavky (náklady), ktoré sú zaúčtované v účtovníctve (§ 17 ods. 1 ZDP). Avšak výdav- ky (náklady) vymedzené v § 19 ZDP sa napriek

ich zaúčtovaniu v súlade s účtovnými predpismi uplatnia do daňových výdavkov **len v rozsahu a za podmienok** ustanovených v ZDP. V súlade s uvedeným, ak:

- výšku výdavku **limituje osobitný predpis**, preukázaný náklad možno zahrnúť do daňových výdavkov najviac do výšky limitu určeného v tomto osobitom predpise (napr. zákon č. 152/1994 Z. z. o sociálnom фонде v znení neskorších predpisov);
- výšku výdavku **limituje ZDP** okrem výdavku (nákladu) vynaloženého zamestnávateľom **na poskytnutý zdaniteľný príjem podľa § 5 ods. 1 a ods. 3 písm. d)** ZDP za podmienok ustanovených osobitným predpisom (Zákonník práce, zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), preukázaný náklad možno zahrnúť do daňových výdavkov len do výšky tohto limitu; ak výšku výdavku **limituje ZDP výškou príjmu alebo výškou príjmu z prijatej úhrady**, uplatní sa náklad alebo jeho časť do daňových výdavkov v tom zdaňovacom období, v ktorom bol dosiahnutý príjem alebo prijatá úhrada;
- zahrnutie výdavku v zdaňovacom období upravuje ZDP **v inej výške ako vyplýva z účtovníctva**, preukázaný náklad možno zahrnúť do daňových výdavkov len v rozsahu a za podmienok ustanovených v ZDP (napr. tvorba opravných položiek, odpis pohľadávky); takéto obmedzenie pre výdavky je potrebné rešpektovať aj v prípade, ak ZDP umožňuje zahrnúť do daňových výdavkov aj vyšší výdavok ako je zaúčtovaný – napríklad vyššie daňové odpisy ako sú odpisy zaúčtované;
- uznanie niektorého zaúčtovaného nákladu v ZDP je **podmienené povinnosťou zaplatenia**, potom sa uzná za daňový výdavok až v tom zdaňovacom období, v ktorom bude výdavok aj skutočne zaplatený (§ 17 ods. 19 ZDP).

Podľa § 21 ZDP **daňovými výdavkami nie sú výdavky (náklady)**

- ktoré **nesúvisia so zdaniteľným príjmom**, aj keď o týchto výdavkoch (nákladoch) daňovník účtoval v súlade s účtovníctvom,
- ktorých vynaloženie na daňové účely **nie je dostatočne preukázané**,
- priamo **uvedené v ustanovení § 21**.

■ **Tabuľka A – Položky, ktoré nie sú daňovými výdavkami – III. časť**

- **Riadok A1** – Úhrn obstarávacích cien cenných papierov nezahrňovaných do daňových výdavkov podľa podmienok § 19 ods. 2 písm. f) zákona v znení účinnom do 31. decembra 2015 a vstupných cien cenných papierov podľa § 25a ZDP nezahrňovaných do daňových výdavkov obstaraných po 31. decembri 2015

Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. f) ZDP daňovými výdavkami sú výdavky (náklady) vo výške **úhrnu vstupných, resp. obstarávacích cien akcií a úhrnu vstupných, resp. obstarávacích cien ostatných cenných papierov** (s výnimkou zmeniek) v zdaňovacom období, v ktorom dôjde k ich predaju, **len do výšky úhrnu príjmov z ich predaja**. Úhrn vstupných (obstarávacích) cien akcií a úhrn vstupných (obstarávacích) cien ostatných cenných papierov sa sleduje osobitne. Vstupné ceny finančného majetku, ktoré sa použijú pri finančnom majetku obstaranom po 31. decembri 2015, sú upravené v § 25a ZDP.

V riadku 1 tabuľky A sa teda zo základu dane **vylúči strata** z predaja akcií a strata z predaja ostatných cenných papierov **v úhrne za zdaňovacie obdobie**.

V tomto riadku **sa neuvedie:**

- **strata z predaja akcií obstaraných do 31. 12. 2017**, s ktorými sa obchoduje na regulovanom trhu, ak ich vstupná (obstarávacia) cena nie je vyššia a príjem z ich predaja nie je nižší ako 10 % odchýlka od priemerného kurzu zverejneného burzou cenných papierov v deň nákupu a v deň predaja cenného papiera, alebo ak cenný papier nebol tento deň obchodovaný, od posledného zverejneného priemerného kurzu,
- **strata z predaja dlhopisov**, pri ktorých je predajná cena nižšia najviac o výšku výnosu z dlhopisu zahrnutého do základu dane do doby jeho predaja alebo splatnosti – v tomto prípade je daňovým výdavkom vstupná (obstarávacia) cena dlhopisu v plnej výške,
- **strata z predaja cenných papierov u obchodníkov s cennými papiermi**, ktorí zahŕňajú výdavok na obstaranie cenného papiera do daňových výdavkov v plnej výške účtovanej v nákladoch.

Poznámka: Do 31. 12. 2017 bola daňovo uznaná aj strata z predaja akcií prijatých na regulovaný trh, ak vstupná cena nebola vyššia a príjem z predaja nebol nižší ako odchýlka 10 % od priemerného kurzu zverejneného regulovaným trhom v deň nákupu alebo v deň predaja. V nadväznosti na zavedenie oslobodenia príjmov (výnosov) právnickej osoby z predaja akcií podľa § 13c ZDP sa z ustanovenia § 19 ods. 2 písm. f) ZDP uvedená výnimka vypustila. To znamená, že od 1. 1. 2018 strata z predaja akcií prijatých na regulovaný trh nebude daňovo akceptovaná ani po splnení 10 % odchýlky. Uvedené sa však nevzťahuje na predaj akcií obstaraných najneskôr do 31. 12. 2017 (v prípade hospodárskeho roka do konca zdaňovacieho obdobia bezprostredne predchádzajúceho zdaňovaciemu obdobiu začínajúcemu po 31. 12. 2017), kedy sa v súlade s § 52zn ods. 18 ZDP naďalej bude uplatňovať § 19 ods. 2 písm. f) ZDP v znení účinnom do 31. 12. 2017, ak u nich nie sú splnené podmienky oslobodenia podľa § 52zn ods. 17 a § 13c ZDP.

? **Príklad**

Spoločnosť v roku 2020 predala 100 ks akcií. Rozdiel medzi obstarávacou cenou akcií a príjmom z ich predaja v úhrne za zdaňovacie obdobie predstavuje zisk vo výške 3 000 €. V uvedenej úhrnnej sume je započítaný aj predaj 15 kusov akcií, ktoré spoločnosť v roku 2020 predala so stratou vo výške 450 €, t. j. príjem z predaja týchto akcií bol nižší, ako bola ich obstarávací cena, a to v sume 30 € na akciu. Podľa § 19 ods. 2 písm. f) ZDP sa porovná úhrn obstarávacích cien akcií k ich celkovému príjmu z predaja. Keďže uvedený rozdiel je kladný (bol dosiahnutý zisk z predaja v úhrne), strata z predaja 15 kusov akcií v sume 450 € nebude vyúčtovaná zo základu dane.

V riadku 1 tabuľky A sa úprava nevykoná.

- **Riadok A2** – Obstarávací cena obchodného podielu alebo zmenky prevyšujúca príjem z predaja [§ 19 ods. 2 písm. g) zákona] v znení účinnom do 31. decembra 2015 a vstupnej ceny obchodného podielu alebo zmenky podľa § 25a zákona prevyšujúcej príjem z predaja [§ 19 ods. 2 písm. g) zákona] obstaraných po 31. decembri 2015

Tento riadok nadväzuje na § 19 ods. 2 písm. g) ZDP, podľa ktorého sa **vstupná, resp. obstarávací cena obchodného podielu** na obchodnej spoločnosti alebo družstve [s výnimkou vstupnej, resp. obstarávacej ceny podielu na akciovej spoločnosti a jednoduchej spoločnosti na akcie (akcie), pre ktoré platí § 19 ods. 2 písm. f) ZDP] pri jeho predaji zahrnie do daňových výdavkov **len do výšky príjmu z predaja**. V tomto prípade sa každý predaj posudzuje jednotlivo. Vstupná cena obchodného podielu, ktorá sa použije na obchodný podiel obstaraný po 31. decembri 2015, je upravená v § 25a ZDP.

Pri predaji **zmenky, o ktorej sa účtuje ako o cenom papieri**, sa vstupná (obstarávací) cena uzná do daňových výdavkov tiež **len do výšky príjmov z predaja**. Tak ako pri predaji obchodného podielu, aj pri zmene sa vstupná (obstarávací) cena posudzuje za každý predaj jednotlivo. Nepatria sem zmenky, o ktorých sa účtuje v účtovníctve veriteľa ako o platobnom prostriedku. Pri predaji takejto zmenky účtovanej na účte 312 – Zmenky na inkaso sa účtuje ako o postúpení pohľadávky.

V riadku 2 tabuľky A sa teda vylúči strata z predaja obchodného podielu na obchodnej spoločnosti alebo družstve a strata z predaja zmenky, ak bolo o nej účtované ako o cenom papieri.

? **Príklad**

Spoločnosť predala v roku 2020 obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zúčtovaný na účte 061 vo výške 30 000 €, ktorý predstavoval priamy podiel 5 % na základnom imaní, za cenu 25 000 €. Obchodný podiel spoločnosť nadobudla odplatne v roku 2015. Obstarávací cena obchodného podielu zúčtovaná pri jeho predaji na účte 561 sa zahrnie do daňových výdavkov len do výšky príjmu z predaja. Rozdiel, ktorým je strata z predaja vo výške 5 000 €, je v roku 2020 položkou zvyšujúcou výsledok hospodárenia v súlade s § 19 ods. 2 písm. g) bod 1 ZDP.

V riadku 2 tabuľky A sa uvedie suma 5 000 €.

- **Riadok A3** – Spotreba pohonných látok zaúčtovaná v nákladoch presahujúca sumu určenú na základe spotreby pohonných látok vypočítanej podľa § 19 ods. 2 písm. l) zákona

V tomto riadku sa uvádza rozdiel medzi zaúčtovanou spotrebou pohonných látok a spotrebou vypočítanou podľa § 19 ods. 2 písm. l) ZDP. Uvedené ustanovenie umožňuje daňovníkovi uplatňovať výdavky na spotrebované pohonné látky do daňových výdavkov tromi spôsobmi uvedenými v bode 1 až 3 tohto ustanovenia. Ak má daňovník zaradených v obchodnom majetku viac automobilov, môže na každý z nich použiť iný spôsob uplatňovania podľa tohto ustanovenia. Pri všetkých troch možnostiach je však daňovník povinný preukázať nákup pohonných látok reálnym dokladom o nákupe a cene pohonných látok.

- Podľa **bodu 1** sa výdavky (náklady) na spotrebované pohonné látky uplatnia do daňových výdavkov podľa cien platných v čase ich nákupu, **prepočítané** podľa spotreby **uvedenej v osvedčení o evidencii** alebo **v technickom preukaze** vozidla. Ak sa spotreba pohonných látok uvedená v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze **nezhoduje so skutočnou spotrebou pohonných látok** alebo sa tam **neuvádza**, pri prepočte sa vychádza zo spotreby preukázanej
 - **dokladom** vydaným autorizovanou skúšobňou (strediskom, organizáciou), ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu vykonávať takéto činnosti, alebo
 - **doplňujúcimi údajmi výrobcu alebo predajcu** preukazujúcimi inú spotrebu pohonných látok.

S účinnosťou **od 21. júla 2020** sa preukázateľne vynaložené výdavky (náklady) na spotrebované pohonné látky prepočítajú podľa spotreby uvedenej v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze alebo ak sa v týchto dokladoch neuvádza, v doplňujúcich údajoch od výrobcu alebo predajcu, **zvýšenej o 20 %**. Ak daňovník pri prepočte vychádza zo spotreby pohonných látok preukázanej **dokladom vydaným osobou**, ktorej bola udelená autorizácia podľa osobitného predpisu, takýmto spôsobom preukazovaná spotreba pohonných látok sa **o 20 % už nezvyšuje**.

Pri nákladných automobiloch a pracovných mechanizmoch, pri ktorých sa spotreba pohonných látok uvedená v osvedčení alebo v technickom preukaze **nezhoduje so**

skutočnou spotrebou pohonných látok alebo sa tam **neuvádza**, možno na prepočet použiť **preukázanú spotrebu** vrátane spotreby preukázanej **vlastným vnútorným aktom riadenia**, ktorý preukázateľným spôsobom určuje a odôvodňuje spôsob výpočtu spotreby pohonných látok. Pri vlastnom meraní spotreby pohonných látok je možné primerane použiť aj postup ustanovený v oznámení Ministerstva financií SR č. 8029/2000-72 o spôsobe stanovenia výšky daňového výdavku na spotrebu PHL motorového vozidla určeného na nákladnú dopravu a špeciálne použitie, ktoré bolo publikované vo Finančnom spravodajcovi č. 12/2000. Ak sa daňovník pri týchto automobiloch a mechanizmoch rozhodol s účinnosťou **od 21. júla 2020** uplatniť spotrebu pohonných látok uvedenú v osvedčení o evidencii alebo v technickom preukaze **zvýšenú o 20 %**, resp. spotrebu preukázanú dokladom vydaným osobou, ktorej bola udelená autorizácia podľa osobitného predpisu, neuplatní sa spotreba pohonných látok preukázaná vlastným vnútorným aktom riadenia. Ak skutočná spotreba pohonných látok je vyššia ako spotreba prepočítaná spotrebou uvedenou v bode 1, resp. od 21. 7. 2020 v bode 1 podbod 1a. alebo podbod 1b. tohto ustanovenia, nie je možné časť spotrebovaných pohonných látok **vo výške prekračujúcej prepočítanú spotrebu** uznať za daňový výdavok. Výdavky na spotrebované pohonné látky je daňovník povinný preukázať dokladom o nákupe pohonných látok.

- Podľa **bodu 2** môže daňovník zahrnúť do daňových výdavkov **skutočnú spotrebu pohonných látok**, ak má **vozidlo vybavené zariadením satelitného sledovania pohybu vozidla** a toto zaznamenáva spotrebu pohonných látok a evidenciu jász v členení na súkromné a služobné účely. V tomto prípade výdavky na spotrebované pohonné látky pri cestách na služobné účely sú v plnej výške (vrátane zdokumentovanej nadspotreby) uznaným daňovým výdavkom. Preukazujúcim dokladom pri tomto spôsobe uplatnenia spotrebovaných pohonných látok do daňových výdavkov je **skutočná spotreba** vykázaná z prístrojov satelitného systému sledovania prevádzky vozidla, **evidencia jász**,

z ktorých je jednoznačné použitie vozidla na služobné a súkromné účely, a **doklad o nákupe** pohonných látok.

- Podľa **bodu 3** sa umožňuje daňovníkom **pausaľne uplatňovanie spotreby pohonných látok**, a to vo výške 80 % z výdavkov vynaložených na spotrebované pohonné látky, t. j. **80 % z celkového preukázateľného nákupu pohonných látok** za príslušné zdaňovacie obdobie primeraného počtu **najazdených kilometrov** za príslušný daňový rok podľa stavu tachometra na začiatku a na konci príslušného zdaňovacieho obdobia pre každé motorové vozidlo samostatne. Pri tomto spôsobe uplatňovania spotrebovaných pohonných látok do daňových výdavkov **nie je potrebné viesť knihu jász.** Preukazujúcim dokladom bude **doklad o nákupe** pohonných látok za príslušné zdaňovacie obdobie a **stav tachometra** na začiatku a na konci zdaňovacieho obdobia.

Ak daňovník **poskytne motorové vozidlo svojmu zamestnancovi**, pri tomto spôsobe uplatňovania spotreby pohonných látok do daňových výdavkov je potrebné skúmať, či je motorové vozidlo daňovníka – zamestnávateľa využívané zamestnancom výlučne v súvislosti s podnikaním zamestnávateľa alebo je vozidlo používané aj na súkromné účely. Ak je vozidlo využívané zamestnancom len na služobné účely, v tom prípade si môže zamestnávateľ uplatniť výdavky na spotrebované pohonné látky do daňových výdavkov vo forme paušálnych výdavkov vo výške 80 % z celkového preukázateľného nákupu pohonných látok za príslušné zdaňovacie obdobie. Ak je motorové vozidlo využívané zamestnancom aj na súkromné účely, v tom prípade si môže zamestnávateľ uplatniť výdavok na spotrebu pohonných látok len vo výške, v akej zamestnanec využíva poskytnuté motorové vozidlo zamestnávateľom v súvislosti s podnikaním tohto zamestnávateľa, a to až do výšky 80 % z celkového preukázateľného nákupu pohonných látok za príslušné zdaňovacie obdobie podľa § 19 ods. 2 písm. l) tretí bod ZDP.

V prípade **elektromobilov** je pohonnou látkou elektrická energia a v technickom preukaze

alebo osvedčení o evidencii elektromobilov sa neuvádza spotreba, ale len výkon.

Elektromobil môže daňovník nabíjať:

- v nabíjacej stanici, v ktorej získa doklad, ktorý si môže uplatniť ako daňový výdavok podľa § 19 ods. 2 písm. l) zákona o dani z príjmov alebo
- nabíjaním na báze striedavého prúdu (klasická zástrčka) – prostredníctvom faktúry za elektrickú energiu. V prípade, ak by bolo predmetné vozidlo zaradené do obchodného majetku, daňovník si môže uplatňovať daňový výdavok podľa § 2 písm. i) zákona o dani z príjmov (elektrárne zatiaľ nemajú špeciálnu sadzbu pre odber elektrickej energie špeciálne pre tieto vozidlá).

Daňovník môže v prípade elektromobilu **preukazovať spotrebu elektrickej energie**:

- vlastným meraním (pri ktorom si daňovník musí viesť knihu jász) – spotreba preukázaná na základe vlastnej internej smernice, ktorou sa preukáže skutočná spotreba a postup, akým bola táto spotreba zistená. Pri tomto spôsobe určenia spotreby elektrickej energie je potrebné na účely správneho zistenia výšky daňového výdavku sledovať skutočnú spotrebu elektrickej energie a viesť osobitné záznamy spotreby elektrickej energie v prepočte na 100 km jazdy. Pri vlastnom meraní spotreby elektrickej energie je možné primerane použiť aj postup stanovený v oznámení Ministerstva financií SR č. 8029/2000-72 o spôsobe stanovenia výšky daňového výdavku na spotrebu pohonných látok motorového vozidla určeného na nákladnú dopravu a špeciálne použitie (publikované vo Finančnom spravodajcovi č. 12/2000), v tomto prípade si daňovník môže uplatniť daňové výdavky podľa § 19 ods. 2 písm. l) zákona o dani z príjmov, alebo
- meračom (zabudovaným priamo vo vozidle), prostredníctvom ktorého by sa dalo zísť presný odber kWh elektrickej energie.

? Príklad

Spoločnosť v roku 2020 má na účte 501 zúčtovaných skutočnú spotrebu pohonných látok vo výške 28 130 €. Náklady na spotrebované pohonné látky

spoločnosť uplatnila do daňových výdavkov nasledovným spôsobom:

- u osobných automobilov prepočítala spotrebované pohonné látky podľa spotreby uvedenej v osvedčení o evidencii, od 21. 7. 2020 zvýšenej o 20 %,
- u nákladných automobilov prepočítala spotrebované pohonné látky podľa spotreby preukázanej vlastným meraním,
- u vozidiel vybavených jednotkou satelitného sledovania pohybu vozidla uplatnila skutočne spotrebované pohonné látky vo výške nákupu.

Na základe uvedeného do daňových výdavkov uplatnila náklady na spotrebované pohonné látky vo výške 27 135 €. Rozdiel medzi takto vypočítanou spotrebou a spotrebou zúčtovanou na účte 501 vo výške 995 € je položkou zvyšujúcou výsledok hospodárenia v riadku 130 priznania.

V riadku 3 tabuľky A sa uvedie suma 995 €.

- **Riadok A4** – Rozdiel medzi menovitou hodnotou pohľadávky alebo jej nesplatenej časti a nižším príjmom z jej postúpenia alebo výškou opravnej položky uznannej za daňový výdavok podľa § 20 zákona; ak súčasťou postúpenej pohľadávky je aj jej príslušenstvo, ktoré bolo zahrnuté do zdaniteľných príjmov, uvedie sa aj rozdiel medzi hodnotou príslušenstva a nižším príjmom z jeho postúpenia [§ 19 ods. 3 písm. h) zákona]

Tento riadok vyplňajú daňovníci, ktorí v zdaňovacom období postúpili pohľadávku v **menovitej hodnote** (vlastnú), pričom príjem z postúpenia pohľadávky a zároveň aj výška opravnej položky, ktorú by bolo možné vytvoriť k postúpenej pohľadávke, sú nižšie ako menovitá hodnota pohľadávky.

Pri postúpení pohľadávky je podľa § 19 ods. 3 písm. h) ZDP uznaným daňovým výdavkom **menovitá hodnota** pohľadávky alebo jej nesplatená časť

- do výšky zúčtovaného **príjmu z postúpenia** alebo
- do výšky **tvorby opravnej položky**, ktorá by bola daňovo uznaná **podľa § 20 ZDP**.

Ak súčasťou postúpenej pohľadávky je aj jej **príslušenstvo**, potom daňovým výdavkom je aj hodnota príslušenstva, ak bola zahrnutá do zda-

niteľných príjmov, najviac však **do výšky príjmu plynúceho z jeho postúpenia**.

Ak teda daňovník postupuje pohľadávku vrátane príslušenstva, je povinný rozdeliť sumu plynúcu z postúpenia pohľadávky na časť vzťahujúcu sa k pohľadávke a časť vzťahujúcu sa k príslušenstvu. Pri uplatňovaní do daňových výdavkov potom daňovník osobitne posudzuje menovitú hodnotu pohľadávky a osobitne hodnotu príslušenstva.

Postúpenie **nadobudnutých** pohľadávok je osobitne riešené v **§ 21 ods. 2 písm. l) ZDP** (pozri komentár k riadku 16 tabuľky A).

Príklad

Spoločnosť v októbri 2020 postúpila pohľadávku v menovitej hodnote 8 000 € inej spoločnosti za cenu 5 000 €. Ide o pohľadávku za poskytnuté služby splatnú 5. septembra 2017. Podľa § 19 ods. 3 písm. h) ZDP daňovým výdavkom pri postúpení pohľadávky je menovitá hodnota pohľadávky do výšky príjmu z postúpenia alebo do výšky tvorby opravnej položky, ktorá by bola uznaná za daňový výdavok podľa § 20 ZDP. Keďže pohľadávka je v čase postúpenia po splatnosti viac ako 720 dní, ale menej ako 1 080 dní, bolo by možné k tejto pohľadávke vytvoriť daňovo uznanú opravnú položku podľa § 20 ods. 14 písm. b) ZDP vo výške 50 % menovitej hodnoty, t. j. vo výške 4 000 €. Pretože príjem z postúpenia (zaučtovaný výnos) je vyšší ako možnosť tvorby opravnej položky, do daňových výdavkov sa zahrnie menovitá hodnota pohľadávky zúčtovaná na účte 546 do výšky príjmu (zaučtovaného výnosu) z postúpenia, t. j. do výšky 5 000 €. Rozdiel vo výške 3 000 € je pripočítateľnou položkou k výsledku hospodárenia v riadku 130 daňového priznania.

V riadku 4 tabuľky A sa uvedie suma 3 000 €.

Príklad

Spoločnosť v roku 2020 evidovala ďalej pohľadávku voči dlžníkovi v konkurze v menovitej hodnote 10 000 € a príslušenstvo k tejto pohľadávke vo výške 750 €. Konkurz na majetok dlžníka vyhlásil súd dňa 15. 12. 2019. Vo svojom uznesení vyzval veriteľov, aby svoje pohľadávky prihlásili na súde a správcovi do 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu. Spoločnosť pohľadávku prihlásila dňa 20. 1. 2020. Dňa 30. 4. 2020 spoločnosť postúpila pohľadávku voči dlžníkovi v konkurze inej spoločnosti za cenu 2 000 € a príslušenstvo k pohľadávke za 100 €. Keďže postúpená